Uskoa jumalaa

(Believing God)
52-0224 · Jeffersonville, Indiana, USA, 24.2.1952

Me työskentelemme kunnes Jeesus tulee,
Ja sitten meidät kootaan Kotiini

2 Nyt otamme numeron 227, *Kokoan kauniita lyhteitä*. Pidän tästä laulusta, koska se on lähetyslaulu ja se jotenkin elävöittää minua; laulu numero 227. Hyvä on, loppulauluksi. Liittyköön nyt jokainen mukaan. Pidättekö te näistä vanhoista lauluista? Sanokaa aamen, jos pidätte. [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hienoa! Kaikki yhdessä nyt.

Kaukaisille elopelloille me ilolla menemme tänään,
Kooten lyhteitä, oi, kauniita lyhteitä;
Varhaisesta aamunkoitosta iltaan asti me työskentelemme voimillamme,
Kooten lyhteitä, oi, kauniita lyhteitä.
Kooten lyhteitä, kauniita lyhteitä,
Kooten lyhteitä, kauniita lyhteitä;
Oi, ylistys Herralle, me olemme matkalla loputtoman päivän Maahan,
Kooten lyhteitä, oi, kauniita lyhteitä.
Vuorilla kukkuloilla, tai tasangoilla me leikkaamme viljaa,
Kooten lyhteitä, kauniita lyhteitä;
Kyllä, me teemme työtä kaukana ja lähellä, koskaan horjumatta, koskaan
Pelkäämättä, Kooten lyhteitä, oi, kauniita lyhteitä.

3 Jokainen nyt mukaan:

Kooten lyhteitä, oi kauniita lyhteitä
Kooten lyhteitä, oi kultaisia lyhteitä kauniita kultaisia lyhteitä;
Ylistys Jumalalle olemme matkalla loputtoman päivän maahan,
Kooten lyhteitä kauniita lyhteitä.

4 Hetkinen. Nyt, kun jälleen tulemme tuohon osaan: "Ylistys Herralle, me olemme matkallamme tuohon maahan", osoittakaamme ylöspäin, "loputtoman päivän Maahan, kooten lyhteitä." Yrittäkäämme tuota kuoroa nyt. Kaikki yhdessä!

Ylistys Herralle, me olemme matkalla loputtoman päivän Maahan,
Kooten lyhteitä, kauniita lyhteitä.

5 No niin, ottakaamme se uudestaan. Hyvä on.

Me laulamme ja me rukoilemme,
Ja Mestarimme ääntä tottelemme,
Kooten lyhteitä, oi kauniita lyhteitä;
Kun menemme vieraaseen maahan,
Tehden mitä Herramme käskee,
Kooten lyhteitä, kauniita lyhteitä.
Kooten lyhteitä, oi kauniita lyhteitä
Kooten lyhteitä, oi kultaisia lyhteitä kauniita kultaisia lyhteitä;
Ylistys Jumalalle olemme matkalla loputtoman päivän maahan,
Kooten lyhteitä kauniita lyhteitä.

6 Tahtoisitteko nyt nousta seisomaan. Oi, Elämän Mestari, me näemme Sinut Kirjassa, jota kutsutaan Raamatuksi, aivan kuin jossakin näytelmässä tänä aamuna, kun me ajattelemme sitä kaunista sunnuntaiaamua, kun Sinä istuit vuorella ja kokosit opetuslapsesi ympärillesi ja opetit heille vuorisaarnassa niitä asioita, joita heidän tulee tehdä. Ja Sinä sanoit: "Siunattuja ovat nöyrät, sillä he perivät maan. Siunattuja ovat hengessä köyhät, sillä heidän on Jumalan Valtakunta. Siunattuja olette te, kun ihmiset pilkkaavat teitä ja vainoavat teitä ja sanovat valheellisesti kaiken kaltaisia pahoja asioita teitä vastaan, Minun Nimeni tähden. Riemuitkaa ja olkaa ylenpalttisen iloiset, sillä suuri on teidän palkkanne Taivaassa."

7 Tällä tavalla Sinä opetit meitä kaikkia rukoilemaan. [Veli Branham ja seurakunta rukoilevat yhdessä Matteus 6:9-13 mukaisesti.]

...Isämme, joka olet Taivaassa, Pyhitetty olkoon Sinun Nimesi.

Tulkoon Sinun valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tahtosi maassa, niin kuin se on Taivaassa.

Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipänne.

Ja anna anteeksi meidän rikkomuksemme, niin kuin me anteeksi annamme niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan.

Ja älä johda meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät pahasta: sillä Sinun on valtakunta, ja voima, ja kirkkaus iäti. Aamen.

8 Nyt luokat voivat ottaa paikkansa. Aikuisten luokka siirtyy eteenpäin sillä aikaa, kun pojat soittavat meille *Pilvi ja tuli*. Pianisti ja muusikot

soittavat *Pilvi ja tuli* sillä aikaa, kun lapset menevät omiin luokkiinsa. [Tyhjä kohta nauhassa.].

9 Täällä edessä on nyt joitakin tyhjiä istuimia joillekin teistä aivan siellä takana. Tiedän, ettei Tabernaakkelimme ole... Akustiikka ei täällä ole oikein hyvä, ääni kimmahtaa takaisin näiden pilareiden välillä, ja kattoparrut ovat paljaat, ilman välikattoa. Äänet kimmahtavat takaisin. Jos haluatte tulla vähän lähemmäksi, täällä on muutamia istuimia. Olette enemmän kuin tervetulleita tekemään sen sillä aikaa, kun me teemme tämän, jos niin haluatte.

10 Menkäämme nyt 1. Mooseksen kirjan 22. lukuun, ja sitten me myös menemme Roomalaiskirjeen 4. lukuun, lyhyttä sanomaa varten tänä aamuna ennen parantamiskokousta, pyhäkouluopetuksessamme. 1. Mooseksen kirja 22.

11 Tarvitseeko kukaan Raamattua? Oletteko unohtaneet omanne? Jos sen teitte, kohottakaa kätenne, jos haluatte tutkia mukana. Meillä on joitakin Raamattuja täällä takana. Joku paikannäyttäjistä on iloinen voidessaan tuoda sen teille, jos haluatte. Näen joitakin käsiä ylhäällä. Veli Roy, tahtoisitteko te veljet…?... tulla hetkeksi sisälle ja jakaa ne heille.

12 Onko rouva Harvey täällä, rouva O. H. Harvey Danvillestä, Illinoisista? Onko sinulla poikasi mukanasi? Hyvä on. Me tulemme rukoilemaan pienen ajan kuluttua hänen puolestaan. Hyvä on. Hyvä on.

13 Me tulemme nyt pitämään pyhäkoulumme. Täällä on tapana, että meillä on pyhäkoulutuntimme. Mutta ollessani kotona, he tavallisesti haluavat minun pitävän pyhäkoulun, sairaiden puolesta rukoilemisen vuoksi. Ja sitten pastorimme tulee tuomaan aamusanoman heti tämän palveluksenosan jälkeen. Ja me yritämme antaa hänelle puhujankorokkeen niin nopeasti kuin mahdollista, jos se on hyvän Herran tahto.

14 Siellä on nyt monia pyyntöjä. Ja minä rukoilen teidän kaikkien puolesta jatkuvasti, ja kaikkialla, ja haluan teidän rukoilevan minun puolestani.

15 Minulla on jotakin, syy, miksi olen kotona niin pitkään tällä kerralla, etsin Jumalan jumalallista johdatusta seuraaviin kokouksiini menosta, niin kuin lupasin Hänelle tekeväni. No niin, en yritä kiirehtiä Herraa, koska Hän tietää kaikki asiat, mutta pyydän Häntä näyttämään minulle näyn siitä, mitä minun täytyy tehdä, tai mikä seuraava liikkeeni tulee olemaan. Ja Afrikasta palattuani on ollut vain yksi näky ja se oli juuri yh-

tenä aamuna, sitten se tuli kaksi tai kolme kertaa päivän aikana. Ja minä uskon, että Hän on lähellä nyt.

16 Näyt tavallisesti tulevat nipussa. Jos huomaatte Raamatussa, mitä tapahtui veljillemme menneinä päivinä, niin tavallisesti tuli joukko näkyjä Danielille, tai Joosefille, ja sitten oli ajanjakso, jolloin niitä ei ollut.

17 Olen usein ihmetellyt josko minun pitäisi jatkaa kokouksiani sillä tavalla kuin olen niitä pitänyt. Ehkä minulla on tilaisuus rukoilla vain tusinan tai kahden puolesta, vaikka heitä on siellä tuhansia odottamassa, ja se nousee jatkuvasti sydämeeni, ettei minun pitäisi tehdä sitä; että Jumala on antanut minulle valtuuden panna taudit... särkeä Saatanan voima.

18 Ja keskiviikkoiltana, viikko sitten, tulin alas tänne Tabernaakkeliin, ja täällä oli ryhmä ihmisiä koolla, joten minä vain laskin villat Herran eteen ja sanoin: "Herra, en ole koskaan mennyt..."

19 Olen monasti, olen aina kysynyt ihmisiltä ensin: "Uskotko sinä? Kuinka paljon sinä uskot? Uskotko, että kykenen tekemään tämän?" Ja kaikkia erilaisia sen kaltaisia asioita. Ja sitten olen odottanut puhujanlavalla kunnes olen nähnyt näyn, nähdäkseni tarkalleen, mitä on meneillään, ja sitten kerron sen juuri niin kuin oli. Ja se on ollut niin hidasta, voin tuskin päästä ihmisten tykö. Mutta muutamia päiviä sitten, minä kummastelin...

20 Monta kertaa, saatan seistä puhujanlavalla, missä on ehkä satatuhatta ihmistä. Ja ennen pitkää, jotakin todella rohkeata nousee minussa, ja minä menen eteenpäin, nimeän tuon demonin ja ajan sen ulos. Ja minä ajattelin: "Se on outoa." Ja sitten täällä aloin ajatella... Monet teistä olette lukeneet pienen kirjani, epäilemättä te kaikki täällä, ja monista välikohtauksista siellä.

21 Näin yhtenä iltana Portlandissa, kun eräs demoni... Voi pojat! Eräs noin kolmensadan paunan [130 kg] painoinen mies juoksi puhujanlavalle ja sanoi: "Sinä tekopyhä!" Hän sanoi: "Minä tulen näyttämään sinulle kuinka paljon minussa on miestä!" Hän oli mielisairas mies eräästä laitoksesta. Ja hän juoksi ylös puhujanlavalle ja aikoi katkaista niskani. Ja viisisataa saarnaajaa vain vetäytyi pois hänestä. Ja hän nosti käsivartensa ja sanoi: "Minä tulen rikkomaan jokaisen luun ruumiissasi!" Ja minä painoin noin sata ja kaksikymmentäkahdeksan paunaa, ja hän oli noin kolme sataa paunainen, suuririntainen, ja oi, mikä voimakas mies hän olikaan, hyvin kykenevä täyttämään uhkauksensa. Ja kaiken sen keskellä,

siellä vain jokin tuli ylleni, ja minä vain kävelin sinne, missä hän oli. Hän sanoi: "Tänä iltana minä tulen rikkomaan jokaisen luun sinun hennonnäköisessä ruumiissasi!"

22 Minä sanoin: "Koska sinä olet antanut haasteen Jumalan Hengelle, tänä iltana sinä tulet kaatumaan minun jalkojeni päälle, Herran Nimessä." Siellä nuo kaksi profetiaa annettiin.

23 Ja hän ryntäsi eteenpäin minua kohden, sanoen: "Minä näytän sinulle kenen jalkojen päälle minä tulen kaatumaani." Ja hän sylki minua kasvoihin tullessaan, ja veti taakse valtavan suuren nyrkkinsä.

24 Juuri silloin minä sanoin: "Saatana, tule ulos tästä miehestä." Ja hän heitti käsivartensa ilmaan ja huusi ja kaatui poikittain jalkaterieni päälle, kunnes poliisien oli vedettävä hänet pois.

25 No niin, hänellä ei ollut minkään laista uskoa minuun. Hän ei uskonut minua. Ja minä näen tarvittavan rohkean haasteen. Olen rukoillut jokaisen puolesta, joka tulee rukoiltavaksi.

26 Yhtenä iltana täällä oli ihmisiä, eräs nainen ei voinut puhua. Ja niin pian kuin tuolle pahalle voimalle oli annettu haaste, hän puhui normaalisti.

27 Ja sitten täällä oli eräs nainen, jolla oli suuri struuma kurkussansa. Minä vain kävelin hänen tykönsä ja sanoin: "Saatana, minulla on valtuudet särkeä sinun voimasi. Sinun täytyy tulla pois hänestä."

28 Minä sanoin: "Hän on mennyt pois." Minä kysyin: "Uskotko sinä sen?"

Ja hän sanoi: "Kyllä."

29 Minä sanoin: "Hyvä on, mene kotiin ja pane naru kaulasi ympärille ja mittaa se, nähdäksesi kuinka suuri se on, ja joka kolmas päivä leikkaa narusta pala pois, näet kuinka se alkaa kutistua.

30 Ensimmäisenä päivänä siellä oli suunnilleen näin paljon, ja toisella kertaa näin paljon ja kolmantena näin paljon, osoittaen kuinka se oli kutistunut, näettehän. Se on tuo sama naru; hän toi sen tänne puhujanlavalle.

Ja sitten alan kuulla sen tulevan sisälle. Ja minä vain kysyn Jumalalta, olisiko se Hänen jumalallinen tahtonsa? Ja eräänä aamuna noin...

31 Minulla on pieni tyttö, kahdeksan, kymmenen kuukautta vanha, pieni Saara, ja hän on suloinen pikku kulta. Eikä minulla ole ollut aikaa olla

hänen kanssaan kovin paljon. Ja olen hemmotellut hänet, myönnän sen, pidän häntä käsivarsillani koko ajan. Te myös tekisitte niin, jos teillä ei olisi tilaisuutta nähdä tuota pientä kultaa sen enempää kuin minulla, tiedättehän, vain silloin tällöin, kun olen kotona. Niinpä minä... arvaan hemmotelleeni häntä melkoisesti.

32 Hänelle tulee hampaita ja hän on todella sairas. Hänen on täytynyt saada myös punatauti. Sitä on liikkeellä, ja arvaan, että monilla teidänkin perheistänne on se; hän on todella sairas, oksentaa ja se on punatautia. Ja kun hän itki, oli hänen äitinsä niin väsynyt, ettei hän edes heränyt; en myöskään minä. Ja sitten minä heräsin, olin nukkumassa viereisessä huoneessa; hänen äitinsä nukkui hänen kanssaan siellä, ja minä olin nukkumassa pikku Rebekan kanssa toisessa huoneessa. Ja Billy Paul oli isoäitinsä luona yötä. Niinpä minä heräsin ja kuulin... Minä sanoin: "Mikä sai minut heräämään tällä tavalla?"

33 Ja minä kuulin Hänen Äänensä sanovan: "Mene lapsesi luo ja anna hänelle vettä juotavaksi."

34 Menin huoneeseen, ja hän oli itkemässä. Hän oli itkenyt pitkän aikaa. Hän makasi pienessä vuoteessaan eikä ollut saanut äitiään hereille. Noudin lasin vettä ja menin sisälle. Tuo pikkuinen joi lähes koko lasillisen vettä, ja siinä tilassa kuin hän silloin oli, vieläpä punataudissa. Minä ajattelin: "Eikö olekin hienoa, kuinka suloinen Herra onkaan tehdessään sen!" Se oli toinen kerta, tai kolmas kerta.

35 Kerran ollessani Sioux Fallsissa, hän oli kolme kuukautta vanha. Hän oli makaamassa vuoteella. Hänen äitinsä oli mennyt ulos keskustelemaan joidenkin ihmisten kanssa, ja minä olin ajamassa partaani sillä tavalla, valmistautuen lähtemään kokoukseen. Ja seistessäni siellä ajamassa partaani, kuulin Herran Enkelin sanovan: "Mene lapsesi luo, nopeasti." Laskin partaveitseni alas ja juoksin sinne; vain puoli minuuttia pidempään ja hän olisi ollut mennyttä. Hän oli ylävuoteella ja hänen molemmat käsivartensa. Hän oli pyörinyt niin, että hänen päänsä ja käsivartensa riippuivat alas, ollen juuri luisumassa pois ja minun täytyi juosta nopeasti napatakseni hänet kiinni hänen pudotessaan. Herra on niin suloinen.

36 Vähän sen jälkeen, siellä oli eräs nuori tyttö. Hän ehkä istuu täällä tänä aamuna. En näe häntä, mutta hän tulee tänne joskus. Hän on erään seurakunnan jäsen New Albanyssa, se on hyvin huomattava seurakunta, huomattava kirkko New Albanyssa. Olen ollut siellä. Hänellä on jonkin-

lainen psykoneuroottinen henkinen tila eikä hän voi, hän ei halua lähteä edes kaupungista minnekään, vaan alkaa kirkua ja huutaa. Niinpä minä rukoilin hänen puolestaan, mutta jokin ei sallinut minun antaa haastetta tuolle demonille, jollakin tavalla. Ja en tiedä, yksinkertaisesti en voinut tehdä sitä. Hän on erään sairaanhoitajan hyvä ystävä, joka asuu siellä naapurissa. He tulivat sinne. Hän oli tulossa pahemmaksi. Hän oli ollut sillä tavalla noin kahdeksan vuotta.

37 Niinpä hän tuli eräänä päivänä ja sanoi... Minä kerroin hänelle, minä sanoin: "Sisko, ainoa asia, jonka tiedän, on se, että jossakin siellä on sen aiheuttaja, minä en tiedä, mikä se on." Minä sanoin: "Jos sinä voisit selvittää sen."

38 Hän sanoi: "Minun puolestani on rukoiltu; pastorini...." Ja hän sanoi: "Pastorini lähetti minut tänne, hän sanoi: 'Mene tapaamaan veli Billyä nähdäksesi, mitä hän sanoo.'"

39 Minä sanoin: "En tiedä, sisar, minä olen vain niin kuin sinun pastorisi." Minä kysyin: "Oletko tunnustanut kaikki syntisi?" "Kaiken."

40 Hän on pyhäkoulun opettaja. Hänellä on suuri luokka ja hän tekee hyvää työtä. Mutta se vain riippui hänen yllään. No niin, en tiennyt mitä tehdä. Voitte melkein kuvitella miltä minusta tuntui. En yksinkertaisesti tiennyt mitä tehdä.

41 Me veimme hänet sisälle huoneeseen. Minä sanoin: "Hyvä on, tulkaa tänne. Kun nuo ihmiset tulivat, silloin me lopetimme kaiken muun. Vein hänet huoneeseen. Istuuduin ja aloin vain keskustella suvuista ja alusta, tiedättehän, ja ajasta ja kaikesta ja tarkkailin häntä. Se oli tuona samana aamuna. Jumala on aina siellä ratkaisevalla hetkellä, tiedättehän. Ja jonkin ajan kuluttua, katsoin, siellä tuli näky, näin auton kulkevan nopeasti.

42 Minä sanoin: "Sinun tilallasi on jotakin tekemistä auton kanssa." Hän sanoi: "Ei, minä en ole koskaan ollut kolarissa."

43 Minä sanoin: "Vain istu nöyrästi pieni hetki." Minä sanoin: "Näen sinut autossa. Jouduitte melkein junan päälle ajamaksi."

Hän hyppäsi ylös ja sanoi: "Oi!"

44 Minä sanoin. "Kyllä, etkä sinä ole oman miehesi kanssa. Sinä olet toisen miehen kanssa. Aviomiehesi on meren takana sodassa, tuohon aikaan." Menin eteenpäin sanoen: "Nuo asiat, jotka olet tehnyt, nuo moraalittomat asiat, sinä kerroit miehellesi jotakin siitä, mutta et kertonut

hänelle siitä kaikkea." Ja hän alkoi kirkua, peittäen kasvot käsiinsä sillä tavalla. Minä sanoin: "Sinulla tuli olla myös leikkaus äskettäin, nielurisojesi tähden, ja pelkäsit ottaa nukutusta, pelkäsit, että voisit kertoa sen alitajuisesti." Hän yksinkertaisesti kirkaisi ja kaatui lattialle.

Hän sanoi: "Se on totuus."

Minä sanoin: "Kuinka voit koskaan päästä minnekään tuon kaltaisen asian kanssa?"

Hän sanoi: "Minä pyysin Jumalaa antamaan minulle anteeksi."

45 Minä sanoin: "Et sinä tehnyt syntiä Jumalaa vastaan, sinä teit syntiä aviomiestäsi ja aviolupaustasi vastaan." Minä sanoin: "Mene takaisin ja selvitä se ja sitten tule tänne, silloin voin hallita tuon demonia", näettekö.

46 Ja minä sanoin: "Sivumennen sanoen, sinun aviomiehesi", kuvailin miltä hän näytti, en ollut koskaan elämässäni nähnyt häntä, minä sanoin: "Hänellä on sama asia tunnustettavana sinulle." Minä sanoin: "Nyt jos et usko sitä, niin soita hänelle puhelimella ja pyydä häntä tapaamaan sinua." Hän meni sisälle ja soitti hänelle. He kohtasivat tiellä.

47 Ja tässä he tulivat takaisin, kyynelten vieriessä alas poskiltaan, antaen anteeksi toisilleen. Tuo demoni jätti hänet, ja sillä hetkellä hän oli vapaa. Näettekö?

48 No niin, minä olisin voinut kirkua ja huutaa tuon demoni ylitse, ajaa sitä ulos ja kaikkea muuta, eivätkä ne koskaan olisi lähteneet, ennen kuin tuo asia oli korjattu. Ymmärrättekö? Katsokaahan, teidän on löydettävä asian aiheuttaja, ennen kuin voitte löytää parannuskeinon.

49 Te menette lääkäriin ja sanotte: "Minulla on päänsärkyä." Ja hän saattaa antaa teille aspiriinin. Mutta särky tulee takaisin. Ehkä teillä on vatsavaiva, joka aiheuttaa päänsäryn. Ehkä teillä on tulehdusta jossakin, joka aiheuttaa kuumetta ja antaa teille päänsärkyä, tai jotakin muuta. Teidän täytyy mennä taaksepäin, lääkärin täytyy tehdä tapauksesta taudinmäärittely, kunnes hän löytää sen aiheuttajan, sitten te poistatte tuon aiheuttajan.

50 Se on aivan kuin reikä ämpärissä, kun te kaadatte siihen vettä, vuotaa se jatkuvasti ulos. Teidän on parasta tukita tuo reikä ensin, näettehän. Ja se on...

51 Siinä minä nyt olen. Mitä minun täytyy tehdä? Se on yksi suurimmista asioista kokouksissani, joka on syy siihen, miksi ei puolestanne rukoil-

la. Ja minä olen rukoillut ja pyytänyt rukouksessa heidän kaikkien puolesta, mutta he sanovat: "Mutta jos sinä vain koskettaisit minua, ja jos sinä tekisit tämän", ja he näkevät noiden asioiden tapahtuvan.

52 Ja se on oikein, Raamattu sanoo: "He laskevat kätensä sairasten päälle, ja he tulevat terveiksi." Sitten kun te aloitatte sen, olen yrittänyt sitä, pannut heidät rukousjonon lävitse, laskenut kädet heidän päälleen, mutta jos he... Mutta jos heidän elämänsä ei ole Pyhän Hengen läpikampaama, saadaksemme selville onko siellä mitään, heistä tuntuu, ettei heidän puolestaan ole rukoiltu. Täällä istuu sihteerini, joka saa nuo kirjeet ja tietää onko se oikein. He vain ajattelevat, ettei heidän puolestaan ole rukoiltu.

53 Nyt siinä minä olen aivan kuin seinää vasten. Ja minä uskon, että jos voisin ehkä saarnata; enkä ole paljoakaan saarnaaja, mutta jos voisin saada ihmiset näkemään, että heidän on absoluuttisesti selvitettävä asiat Jumalan kanssa, niin silloin uskon, että minulla olisi valta, Jeesuksen Kristuksen mukaan, murtaa minkä tahansa demoni valta, mikä siellä on.

54 Kun Pietari ja Johannes kulkivat tuon portin kautta, jonka nimi oli Kaunis, eivät he koskaan kysyneet tuolta mieheltä, oliko hän uskovainen, tai mitä hän oli, tai mitään siitä. Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta sitä, mitä minulla on, minä annan sinulle." Hän sanoi: "Jeesuksen Kristuksen Nasaretilaisen Nimessä, nouse ja kävele." Hän nosti hänet ylös ja kannatteli häntä, kunnes hänen nilkkaluunsa vahvistuivat ja niin hän lähti kävelemään.

55 Siinä on nyt jotakin, jota tutkin. Ja haluan teidän rukoilevan puolestani. Hyvä on, tahdotteko tehdä sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on. Jumala siunatkoon teitä.

56 Menkäämme nyt 1. Mooseksen kirja 22. Tulen lukemaan jotakin oppituntia varten, ennen rukouspalvelus. Hyvä on, aloittakaamme noin... Puhukaamme siitä hieman.

57 Minäpä sanon, mitä tulemme tekemään. Haluan teidän myös ottavan esiin Roomalaiskirjeen 4. luvun. Tulen opettamaan hieman uskosta. Sitä me kaikki niin paljon tarvitsemme. Eikö niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Usko ei ole todiste, vain asian olemus… Usko itsessään on asian olemus ja todiste asioista, joita ruumiin aistit eivät ilmaise. Ja ajattelin, että ehkä tästä opettaminen kannustaisi teidän uskoanne, näettehän, saisi sen sille tasolle, missä Jumala voisi siirtyä teihin ja siunata

teitä.

58 Aloittakaamme nyt lukeminen 22. luvun 8. jakeesta. Se käsittelee Abrahamia. Ja aluksi häntä kutsuttiin nimellä Abram, kunnes hän sai pappinimensä, tai isänimensä, jonka jälkeen hän oli Abraham, joka merkitsee "kansakuntien isä". Kuunnelkaa nyt.

> *Ja Abraham otti polttouhripuut, ja sälytti ne poikansa Iisakin selkään; ja hän otti tulen käteensä, ja veitsen ja he menivät molemmat heistä yhdessä.*

59 Mikä dramaattinen näyttämö tässä onkaan, kauan sitten, tuhat kahdeksansataa seitsemänkymmentäkaksi vuotta ennen Herran tulemusta, Jumala nyt ennalta antaa varjokuvan, puhuen, valmistaen vertausta. Ja hän, Abraham, oli vanha mies, yhdeksänkymmentävuotias, ja Saara... Tai Abraham oli satavuotias ja Saara yhdeksänkymmenen. Se oli noin neljäkymmentä vuotta vaihdevuosien jälkeen, joten elämä hänessä oli kuollut. Ja elämä Abrahamissa oli kuollut, mies on vanha tuossa iässä.

60 Ja Jumala ilmestyi hänelle, kun hän oli yhdeksänkymmenenyhdeksän, ja sanoi: "Abraham, vaella Minun edessäni ja ole täydellinen." Vain ajatelkaa, sata vuotta vanhana! Ja Hän kertoi hänelle, mitä tulisi tapahtumaan. Hän sanoi: "Kaikki kansakunnat tulevat olemaan siunatut sinussa, koska Minä tulen antamaan sinulle pojan Saarasta." Ajatelkaa nyt, satavuotias! Ja sitten Raamattu on sanonut sen.

61 Abraham, te tiedätte, kuinka hän valmisti uhrin ja piti linnut poissa siitä, kunnes aurinko laski; ja kuinka pimeys tuli hänen ylleen, ja Jumalan Henki tuli alas ja puhui hänelle. Ja Abraham uskoi Jumalaa.

62 Nyt haluan käsitellä tuota aihetta *Uskoa Jumalaa*, tai ottaa Häntä Hänen Sanastaan.

63 Nyt Abrahamilla ei ollut mitään suurta todistajien pilveä, niin kuin meillä on tänä päivänä, sillä Abraham itse oli kaldealainen, vaikkakin juutalaisten isä. Mutta hän oli kaldealainen, Urin kaupungista. Ja hänet oli kutsuttu sukunsa keskeltä, vaeltamaan vieraassa maassa.

64 Kuinka kauniisti se kuvaakaan kristityn vaellusta tänä päivänä, kun meidän täytyy jättää maailman seuramme ja vaeltaa vieraassa maassa, tai vieraana sille maalle, jossa me ensin vaelsimme. Ja tuo, jota me tänä päivänä kutsumme Maaksi, on kristityn tiellä vaeltamista, vaeltamista Kristuksen kanssa, erottamalla itsemme maailman asioista.

65 Ja hän teki sen uskosta, ja hän vaelsi vieraassa maassa, tietämättä

edes minne oli menossa. Hän tiesi ainoastaan Jumalan sanoneen: "Tule ulos Abraham, ja mene tuohon maahan." ja hän oli etsimässä Kaupunkia, jonka Rakentaja ja Tekijä oli Jumala.

66 Nyt, jos me viittaamme siihen luonnollisessa elämässä, te luonnollisesti kutsutte sitä vaistoksi, mutta me kutsumme sitä "Pyhän Hengen johdatukseksi". Jumala kutsui hänet ulos sukunsa keskuudesta, ulos tuosta maasta, kotimaastaan, kansansa keskuudesta. Ja hän asui vieraissa maissa, tunnustaen olevansa pyhiinvaeltaja ja muukalainen, etsien Kaupunkia, odottaen Kaupunkia. Oi, kuinka se yhä tuleekaan esiin hänen lapsissaan, tuon Kaupungin odottaminen, jonka Rakentaja ja Tekijä on Jumala! Ja Jumala siunasi häntä.

67 Ja sitten, kun hän oli todella vanha, Hän sanoi: "Nyt Abraham, sinä vaelsit Minun edessäni, ollen täydellinen", ja kuinka Hän tulisi siunaamaan häntä ja lisäämään hänet. No niin, jos me katsomme asian luonnollista puolta, hänen oli mahdotonta saada tätä lasta Saarasta. Kaikki elämähän oli poissa. Saara oli yhdeksänkymmentävuotias ja Abraham sadan vuoden ikäinen.

68 Sanokaapa jollekin lääkärille tänä päivänä, että "satavuotias mies ja hänen yhdeksänkymmentävuotias vaimonsa saisivat lapsen", niin tiedättekö, mitä he tekisivät? He lukitsisivat teidät jonnekin mielenvikaisten osastolle jossakin sairaalassa, sanoen: "Tuo vanha mies ja vanha nainen, he ovat menneet vähän sekaisin yläpäästään", mutta te ette katso olosuhteita. Te katsotte lupausta. Näettekö? Jos te alatte katsoa...

69 Nyt samalla tavalla on vaikkapa tämän naisen kohdalla täällä pyörätuolissa, tai jonkun kohdalla teistä siellä, joilla on syöpä. Lääkäri on sanonut: "Te ette voi parantua." Nyt, jos te uskotte sen, silloin ette voi tulla terveeksi. Mutta teidän on katsottava Jumalalliseen lupaukseen.

70 Eräs vanha mies; minut kutsuttiin hänen luokseen, hän sanoi: "Veli, tule rukoilemaan lapseni puolesta, sillä on musta kurkkumätä ja se on asettunut sydämeen. Sydänfilmi osoittaa, että hänen sydämensä on siinä tilassa, että hän on mennyttä."

71 No niin, he eivät halunneet päästää meitä sisälle rukoilemaan tuon lapsen puolesta. Tullessani sinne, lääkäri sanoi: "Ei, ei, hyvä herra! Sinä et voi tehdä sitä. Sinulla on omia lapsia; sinä et voi tehdä sitä."

72 Mutta kuitenkin, uskoen Jumalaa, me suostuttelimme häntä. Tuo mies oli katolilainen. Minä sanoin: "Jos potilas on kuolemassa, ja pappi

olisi täällä tehdäkseen hänelle viimeisen palveluksen, niin päästäisitkö hänet sisälle?"

"Oi, hänellä ei ole lapsia."

73 Minä sanoin: "Mutta siitä ei nyt ole kysymys. Tämä on aivan yhtä pyhä asia kuin katolisen kirkon antama viimeinen palvelus."

"Hyvä on."

74 Lopulta päästyäni sisälle, polvistuin lapsen vuoteen ääreen, ja vain rukoilin yksinkertaisen pienen rukouksen laskemalla kädet lapsen päälle, minä sanoin: "Herra, Taivaiden ja maan Jumala, joka loit kaiken, Sinä olet antanut meille vallan murtaa Saatanan valta tämän elämän ylitse. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, Saatana tule ulos tästä lapsesta. Se on elävä." Käännyin ympäri.

75 Tuo isä sanoi: "Kiitos Sinulle, Herra! Kiitos Sinulle!" Ja äidin kanssa he alkoivat nauraa ja iloita.

76 Tuo pieni hoitajatar oli järkyttynyt. Niin sanoi: "Kuinka te..." Hän sanoi: "On hyvä, kun on usko, mutta tämä lapsi on kuolemassa." Hän sanoi: "Kuinka te voitte olla niin huolettomia siitä? Oletteko te ymmärtäneet väärin sen, mitä lääkäri on sanonut? Lääkäri sanoi, että lapsi on kuolemassa. Se on nyt ollut tiedottomana toista päivää." Hän sanoi: "Te olette väärinymmärtäneet lääkärin."

77 Tuo vanha patriarkka sanoi: "Ei, en minä väärinymmärtänyt lääkäriä. Kuulin kyllä hänen sanovan, että 'lapsi on kuolemassa'."

78 Hoitajatar sanoi: "Mutta katsohan, kun tämä sydänfilmi osoittaa sydämen olevan tuossa tilassa", hän sanoi, "koskaan historian aikana, ei henkilö ole enää noussut ylös uudestaan." Hän sanoi: "On hyvä asia omistaa usko, mutta se ei voi tapahtua. Usko ei voi nyt tehdä mitään." Näettekö?

79 Tuo vanha mies, osoitti vakaalla sormella, katsoen tuota hoitajatarta ja sanoi: "Rouva, sinä katsot tuohon käyrään. Minä katson Jumalalliseen lupaukseen."

80 Tuo poika on nyt jopa naimisissa. Hyvä on. Hän makasi siellä sillä tavalla noin kaksikymmentäneljä tuntia myöhemmin, kun äkisti tuo sydän alkoi korjaantua. Se alkoi sykkiä normaalisti. Näettekö?

81 Kun jumalallinen lupaus on annettu, on Jumala valansa sitoma ja velvollinen pitämään huolen mistä tahansa lupauksestaan. Jumala on Sanansa arvoinen. Jos tuo Sana on tehoton, silloin Jumala on tehoton. Sana on Jumala. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Se on Ju-

mala. Raamattu sanoo: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala." Enkä minä ole sen arvokkaampi kuin minun sanani, ettekä te ole arvokkaampi kuin teidän sananne.

82 Jos minulla olisi täällä kädessäni kourallinen vehnänjyviä, ja laskisin ne tälle pöydälle täällä, eivät ne koskaan olisi mitään muuta kuin vehnänjyviä, niin kauan kuin ne olisivat siinä. Mutta istuttakaa ne maahan, ja ne tuottavat ehkä pari kiloa vehnää. Näettekö? Vaikka elämän itu onkin vehnänjyvässä, täytyy sen kuitenkin pudota maahan ja kuolla. Uskon, että se oli Jeesus tai Paavali, joka sanoi sen. "Ellei vehnänjyvä putoa maahan ja kuole, se pysyy yksin." Näettekö?

83 Ja sitten tämä on Jumala, Hänen Sanansa. Ja kun tämä Sana on ankkuroitunut sydämeen! Kun tuo Sana ankkuroituu sinne, tuottaa Se juuri sen, mitä Se on sanonut. Se tulee tekemään juuri sen. Se on Jumala; sen on tehtävä se.

84 Mutta, jos te vain sanotte: "No niin, tiedän kyllä Sanan olevan niin; kyllä, Se on oikein", silloin se vain pysyy siellä kourallisena, se ei kasva. Oikein, Se ei tule liikahtamaan, koska... "Oi, minä kyllä luen Raamattua."

85 Mutta, kun te voitte ankkuroida Sen ja sanoa: "Kyllä, Herra, se on minua varten", silloin jotakin tulee tapahtumaan. Sen on pakko. Siihen asti, Se pysyy vain kirjoitettuna Sanana. Niin on. Mutta kun se kerran on ankkuroitunut!

86 Abraham, hän ei katsonut omaa ruumistaan. Hän sanoi: "Hyvä on, Herra, tulen saamaan tuon lapsen." Me voisimme jatkaa tämän kanssa tunteja, mutta emme halua käyttää siihen liiaksi aikaa. Nyt me tulemme siihen pisteeseen, että pieni Iisak on syntynyt.

87 Ja tässä hän on menossa uhraamaan hänet, sen jälkeen, kun on saanut hänet. Ja tässä Abraham oli luultavasti jotakin sadanviidentoista ja sadankahdenkymmenen välillä. Pieni Iisak oli ehkä viidentoista- tai kahdeksantoistavuotias. Ja Jumala sanoi: "Nyt Abraham, haluan sinun ottavan tuon pojan sinne eräälle vuorelle ja uhraavan hänet polttouhriksi." Nyt sen jälkeen, kun hän oli saanut hänet, ja hänelle oli luvattu, että hän olisi "kansojen isä", ja tämä oli hänen ainoa siemenensä, Jumala sanoi: "Vie hänet sinne vuorelle ja hävitä hänet." Voi pojat! Näettekö? "Minä tiedän, että olit vanha ja uskoit Minua, ja Minä annoin sinulle tämän pojan. Ja nyt sinä ajattelet, että lupaus tulee täyttymään, koska sinulla on

poika. Mutta nyt haluan sinun vievän pojan sinne vuorelle ja tappavan hänet."

88 No niin, mitä, jos Abraham olisi sanonut: "Silloin Herra, kuulehan nyt, minä haluan kysyä Sinulta jotakin. Minä olen lähes satakaksikymmentävuotias ja olen saanut tämän pojan. Ja Saara rukka voi tuskin liikkua, hän on niin vanha ja ryppyinen ja melkein kuollut. Ja tässä olen minä, vanhana miehenä, sauvaani nojaten, kävellen tällä tavalla", hän ehkä vain vaivoin kykeni kävelemään. "Ja minä olen niin vanha, ja poika tässä on nuori mies. Minä näen, mitä Sinä olet tehnyt, mutta tarkoitatko, että minä tappaisin hänet? Ensinnäkin, se repisi hajalle sydämeni. Ja sitten, kuinka minä tulisin olemaan kansakuntien isä, jos Sinä vaadit minua tappamaan hänet?"

89 Mutta Abraham ei horjunut. Hän sanoi: "Kyllä Herra!" Hän ottaa pojan, ja tässä he menevät. Hän ei tiennyt kuinka. Ei ollut hänen asiansa esittää kysymyksiä. Hän totteli.

90 Tämä nainen tässä saattaa sanoa: "Kuinka minä tulisin kävelemään?" Ehkä olet ollut rampa pitkän ajan; minä en tiedä. Ehkä joku muu sanoisi: "Mutta lääkäri sanoi minulle, etten voi elää, veli Branham. Minä tulen kuolemaan." Se ei ole se, mistä me puhumme. Se on asian luonnollinen puoli, näettehän. Ja jos te katsotte mihinkään siihen, te ette koskaan tule elämään.

91 Mutta teidän on katsottava Jumalan antamaan lupaukseen, ja Se on lupaus. Näettekö, kyseessä on sisäpuolenne!

92 Tämä ulkopuoli on syntiä. Tiesittekö sitä? Tiedättekö, että ruumiinne on syntiä? Siitä syystä te yritätte tehdä tuota ruumista täydelliseksi, se on syntiä. Tiesittekö sitä? Se oli "syntynyt synnissä, muodostunut vääryydessä, ja tullut maailmaan puhuen valheita."

93 Ja tuo sielu on samalla tavalla, siihen asti kunnes tuo sielu kuolee ja sitten syntyy uudestaan Jumalasta, sen jälkeen tuo sielu ei voi kuolla. "Sielu, joka syntiä tekee, on kuoleva." Mutta, "hänellä, joka uskoo Minuun, on ikuinen Elämä", silloin tuossa ruumiissa elää kuolematon Elämä. No niin, se on aivan kuin virta, joka tulee Taivaasta, aivan kuin ydin ihmisen sisäpuolella. Se on nyt se osa, joka on jumalinen, ja Se käyttää tätä ruumista.

94 Mutta ennen kuin tämä ruumis koskaan voi tulla täydellistetyksi, tuo Henki sen alamaiseksi Jumalalle, valmistaen teidät. Ne ovat sodassa ko-

ko ajan, jatkuvasti. Paavali sanoi niin. Me emme tule koskaan saamaan enemmän kuin hän. Näettekö? Paavali sanoi: "Kun haluan tehdä hyvää, on paha minua lähellä", näettekö. Ja siellä on jatkuva sota, liha Henkeä vastaan.

95 Ja tässä ihmiset katsovat lihaan: "Lääkäri sanoi, ja minä uskon..." Katsokaa kuinka syntistä se on! Silloin te ette voi palvella Jumalaa.

96 Teillä on sielu, aistienne lisäksi. Jumala ei koskaan antanut teille noita aisteja, joilla luottaa Häneen. Jumala antoi teille Henkensä, luottaaksenne Häneen. Aistit ovat vain kosketuksessa oloa varten; nähdä, haistaa, tuntea, maistaa ja kuulla. Mutta te itse olette se henki, joka asuu teissä. Ja kun se on uudestisyntynyt, ja vanha ihminen on kuollut ja uusi syntynyt, silloin se on osa Jumalasta; silloin te tulette Jumalan pojaksi, Luojan jälkeläiseksi. Silloin te voitte uskoa mahdottomat asiat, koska te koostutte ihmeitä tekevästä Jumalasta. Te olette osa Hänestä.

97 Minulle olisi ollut aivan luonnollista ryypätä, koska isäni ryyppäsi. Olisi ollut luonnollista minulle käyttää tupakkaa, koska isäni käytti. Koko aikaisempi sukuni teki niin. Joku sanoi: "Miksi sinä et koskaan tupakoi tai ryyppää?"

98 Kun olin vain nuorukainen, ennen kuin aioin tehdä sitä, tuli Pyhä Henki alas ja sanoi: "Älä tee sitä!" Siellä on tuo kääntymys, näettehän, alussa.

99 Ja jo kauan ennen sitä, tuona aamuna, kun synnyin, kun Jumalan Enkeli seisoi sen paikan yllä, jossa olin, tuo siemen, sen vielä ollessa maassa, muutettiin takiaisesta toiseksi, vehnänjyväksi.

100 Ettekö te näe mitä tarkoitan? Käsitättekö tarkoitukseni? Sitten siellä sisäpuolella on henki, ja sieltä on teidän kuolematon Elämänne. Silloin: "Joka on syntynyt Jumalan Hengestä, ei tee syntiä." Silloin te saatte Kirjoituksen sopimaan oikein. Jos hän, jos... "Palvojalla kerran puhdistettuna ei enää ole synnin tekemisen halua, tai hänellä ei enää ole tietoisuutta siitä." Vanhassa Testamentissa, palvoja tuli ja uhrasi uhrinsa, lähti pois saman halun kanssa tehdä syntiä. Mutta tässä se on, käsitättekö sitä? Hebrealaiskirjeessä sanotaan: "Kun palvoja, tässä tapauksessa, laskee kätensä Jumalan Pojan pään päälle, ja Jumalan pyhittävä Voima on puhdistanut hänet synnistään, ei siellä enää ole halua tehdä syntiä." Oi, siellä Elämä lepää! Silloin, se tekee teistä Jehovan jälkeläisen.

101 Ja silloin Saatana ei voi vahingoittaa minua vahingoittamatta minun

Isääni. Te ette voi vahingoittaa tuota pientä tyttöä siellä vahingoittamatta minua, sen sanon; teidän lapsianne ei voida vahingoittaa vahingoittamatta teitä. Ja sitten: "Hän ei halua, että kenenkään pitäisi tuhoutua tai kärsiä."

102 Mutta nyt, ennen kuin tämä liha tässä, ennen kuin liha voi olla tehty täydelliseksi, sen täytyy kuolla niin kuin sielu kuoli.

103 Jumalan täydellinen tahto ei koskaan ollut naisten ja miesten tuoda lapsia maan päälle. Tiesittekö sitä? Jumala itse valmisti miehen, maan tomusta. Lankeamisen jälkeen... Minä en nyt halua väitellä siitä, koska te tiedätte, että minulla on joitakin hyvin erikoisia näkemyksiä siitä. Mutta sitten lankeemuksen jälkeen naiset toivat lapset maailmaan. Jumala sanoi naiselle: "Koska sinä olet ottanut Elämän pois maailmasta, täytyy sinun tuoda se maailmaan." Katsokaa minkä kaltainen elämä se oli; seksin, lihallisen halun mukaan.

104 Mutta sitten, kun tuo ruumis kuolee ja menee takaisin maahan, maan tomuksi; sitten Jumala ottaa tuon kuolemattoman hengen pois siitä, Jumalan Valtakuntaan tai Hänen Valtaistuimensa tykö, paratiisiin. Ja sitten Jeesuksen Toisessa Tulemuksessa, äidilleni, joka istuu siellä, ja edesmenneelle isälleni ei enää koskaan tarvitse antaa tämän kaltaista ruumista, vaan Jumala on muovaava ruumiin, joka on täydellinen, ja kuolematon ja ei voi kuolla.

105 Nyt Abraham ottaa Iisakin ja he lähtevät tuota vuorta kohden. Nyt 9. jae.

> *Ja he tulivat paikkaan, josta Jumala oli sanonut hänelle; ja Abraham rakensi siihen alttarin, ja asetti puut järjestykseen, ja sitoi poikansa Iisakin, ja asetti hänet alttarille puiden päälle.*

106 Nyt juuri ennen sinne tuloaan, voin nähdä heidän olevan tulossa; hän ei sanonut Saaralle, minne he menisivät, koska hän olisi alkanut kirkua. Minä uskon, että se oli Abrahamin usko, joka sai aikaan ihmeen Saaran kohdussa; koska Saara epäili sitä, ja jopa nauroi, kun se sanottiin. Se oli Abrahamin usko.

107 Niinpä sen vuoksi, se on syy, miksi sanotaan: "Uskon rukous pelastaa sairaan", yksilön rukous. "Vanhurskaan vaikuttava harras rukous saa aikaan paljon." Oi, jos te vain tiedätte sen olevan käsissänne, Kristus antoi meille kristittyinä valtuuden tehdä se Hänen Nimessänsä, ja se on kaikkein voimallisin ase, mitä maailma koskaan on tuntenut. Rukous, se

muuttaa kaiken. Se tulee muuttamaan Jumalan mielen. Se teki sen. Sen jälkeen, kun kuolema oli julistettu eräälle miehelle, hän rukoili, ja Jumala sanoi profeetalle: "Mene takaisin ja sano hänelle, että olen kuullut häntä." Näettekö sitä siellä silloin, rukous sai sen aikaan!

108 Billy Grahamilta kysyttiin äskettäin haastattelussa.. Mattson-Boze on tänään siellä viedäkseen minun kirjani Billy Grahamille. Mutta he tahtovat minun seuraavan häntä, siellä Washingtonissa nyt, tuolla suurella auditoriolla. Me voimme saada sen käyttöömme. Mutta onko se nyt Isän tahto?

109 He lähettivät juuri eilen illalla kutsun tulla, tai toissailtana, tulla Seattleen, heillä on siellä meneillään suuret kokoukset, ja kapteeni Al Ferrar haluaa sitten tulla noutamaan minua. Hän on tulossa. Heillä on Evankeliumin kokoukset, ja minä haluan sitä. Mutta onko se Isän tahto? Se on seuraava asia.

110 He soittivat minulle, auditorio, ilmainen, Baltimoressa, istuinpaikat kymmenelletuhannelle, eikä minun tarvitse maksaa siitä penniäkään. Viisisataa saarnaajaa on kirjoittanut nimensä paperiin, joka on siellä kotonani nyt: "Me tulemme kustantamaan sen, sata prosenttisesti. Me olemme kaikki rukouksessa, kaikkialla."

111 "Isä, minne Sinä haluat minun nyt menevän?" Näettekö, se on seuraavaksi. "Kerro minulle nyt, ja minä tulen menemään." Näettekö?

Sitten Billy sanoi: "Tiedätkö, mitä minä pidän syynä menestykseeni?" Sanoin: "En osaa kuvitellakaan."

112 Hän sanoi: "Minä pidän pienen pieniä kokouksia." Hän oli kuullut näistä kokouksista. Hän lähti pienessä teltassa pitämään pientä kokousta siellä ulkona Los Angelesissa. Ja koko Pohjoislännen raamattukoulu alkoi paastota ja rukoilla. Ja Jumala lähetti sinne hänen kokoukseensa noin viisitoista sanomalehtireportteria, ja se levisi yli kansakunnan.

113 Kun minä aluksi aloitin täällä näiden väitteiden kanssa, sanoin seurakunnalleni: "Pysykää kasvoillanne ja rukoilkaa." Jumala alkoi liikkua. Ennen pitkää kuultiin kutsujen tulevan Afrikasta ja kaikkialta ympäri maailman. Kuinka se meni sinne? Minä en tiedä. Rukous nousi ylös. Rukoilkaa! Uskokaa, kun rukoilette. Siinä se on. Uskokaa!

114 Abraham, ollessaan vanha, hän uskoi. Ja Jumala käski häntä menemään, ja hän totteli. Ja nyt hän on matkalla, voin nähdä hänen ottavan palvelijat ja pienet muulit, ja he lähtevät liikkeelle mennäkseen Jumalan

vuorelle. Oi, minä rakastan tätä. Kuunnelkaa tätä. Hän sanoi palvelijoillensa: "Pysykää te tässä, sillä aikaa, kun me menemme sinne, ja kunnes poika ja minä palaamme takaisin." Oi, oi! Suokaa anteeksi, mielenliikutukseni saavat minut joskus valtaansa. "Nuorukainen ja minä palaamme. Kuinka? En tiedä. Minä menen sinne tappaakseni hänet." Nyt, kun hän... Hän tiesi jollakin tavalla, että he palaisivat takaisin, ja tässä hän oli veitsi vyöllään.

115 Ja hän laski puut Iisakin harteille. Ja Iisak kulki kukkulaa ylös Abrahamin johtaessa. Se on kaunis esikuva! Hän oli viemässä ainoaa poikaansa sinne mäelle. Ja sitä alttaria, jolle hän laski poikansa, kantoi poika selässään ylös mäkeä. Esikuva Jumalan lähettäessä oman Poikansa ylös Golgatalle, puinen risti selässään, sama risti, johon Hänet naulittiin, kun "Jumala ei säästänyt omaa Poikaansa".

116 Siellä pieni Iisak katsoi ympärilleen ja sanoi: "Isä, tässä on alttari ja tuli, mutta missä on uhri?"

Hän sanoi: "Jumala tulee järjestämään itselleen uhrin."

117 Sidottuaan ainoan pienen poikansa, hän heitti hänet alttarille ja veti esiin veitsen ja alkoi ottaa hänen elämäänsä. "Jumala, Sinä annoit hänet."

118 Ja alkaessaan laskea veistä alas, tarttui Enkeli häntä kädestä, sanoen: "Abraham, Abraham, pysäytä kätesi!"

119 Juuri silloin pieni karitsa, oinas määki siellä erämaassa, sarvistaan kiinni joutuneena joihinkin köynnöksiin. Abraham ryntäsi nopeasti, otti tuon oinaan, irrotti poikansa; ja sijaisuhrina, näettekö, hän tappoi tuon oinaan.

120 Sitten Jumala puhui Abrahamille, sanoen: "Abraham, nyt Minä tiedän, että sinä rakastat Minua, sinä et ole evännyt Minulta mitään."

121 Kuulkaahan nyt seuraavaa tekstiä, lukekaamme 13. ja 14. jae.

Ja Abraham nosti silmänsä, ja katsoi, ja näki takanaan oinaan, joka oli jäänyt sarvistaan kiinni pensaikkoon; ja Abraham meni ja otti oinaan, ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.

122 Tiedättekö kuka tuo oinas oli? Se oli Kristus; Hänet uhrattiin sijastamme.

Ja Abraham antoi tuolle paikalle nimen Jehova-jireh: niin kuin on sanottu tähän päivään asti, HERRAN vuorella se nähdään.

123 Jehovah-jireh, se oli Jumalan ensimmäinen lunastava Nimi. Jehovah-jireh merkitsee "Herra on järjestävä uhrin".

124 No niin, Hän oli Jehovah-jireh, Hän oli Jehovah-rapha, Jehova-nissi, ja niin edelleen sillä tavalla. Hänellä oli seitsemän lunastavaa yhdysnimeä. Ja inhimillisen elämän sijasta hän otti karitsan ja uhrasi sen järjestettynä uhrina, niin että Iisakissa kaikki kansakunnat olisivat siunatut, ja Iisakin kautta tuli Kristus. "Ja me ollen kuolleita Kristuksessa otamme päällemme Abrahamin Siemenen ja olemme perillisiä lupauksen mukaan." Siinä se on teille. Ja se ei tee sitä meidän ruumiissamme; ruumiissamme me olemme pakanoita, ruumiissamme me olemme syntisiä. Mutta sieluissamme, ollen uudestisyntyneet tuosta samasta Hengestä, joka oli Abrahamin päällä, se saa meidät haluamaan luottaa Jumalaan, vaikka ruumiimme onkin peloissaan. Oi, jos me olemme Abrahamin lapsia, olkaamme niin kuin isä Abraham oli.

125 No niin, Jehovah-jireh, "Herra tulee järjestämään uhrin". Ja Hän järjesti uhrin.

126 Nyt Roomalaiskirjeen 4. luvussa, aloittakaamme 17. jakeesta.

> *(Niin kuin on kirjoitettu, Minä olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi,)...* (se on sulkumerkeissä)*... hänen edessään, johon hän uskoi, se on Jumalan, joka eläväksi teki kuolleen, ja kutsui niitä asioita, joita ei ollut, ikään kuin ne olisivat.*

127 Näettekö nyt? Silloin me kristittyinä emme katso siihen mitä me tunnemme, näemme, maistamme, haistamme tai kuulemme, kun me puhumme Jumalalle. Me vain uskomme Jumalaa; ja se luettiin Abrahamille vanhurskaudeksi.

128 Nyt, nämä aistit, ne ovat maailmallisia instrumentteja työvälineitä. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Nyt Jumala voi hallita niitä, minä myönnän sen. Mutta niitä ei ole annettu meille ollaksemme yhteydessä Taivaalliseen Isäämme, koska Hän ei ole inhimillistä lihaa, Jumala on Henki. Ja me olemme kosketuksessa Häneen hengessä, uskon kautta, uskoen. Nyt, jos sanoisimme, että minulla on...

129 Kun minulla oli hiukset, olivat hiukseni kiharat, aivan kuin isälläni. Isälläni oli toisiaan lähellä olevat silmät, syvän siniset. Monesti ihmiset sanovat: "Sinä näytät aivan isältäsi", tai, "näytät aivan äidiltäsi." No niin, minulla on monia asioita, jotka ovat aivan kuin suvullani. Vanha isoisäni rakensi Tabernaakkelin tänne. Jotkut sanovat: "Oi, sinä olet aivan

kuin isoisäsi. Sinä näytät isoisältäsi. Sinä puhut hänen tavallaan. Sinulla on hänen luonteensa." Mitä se on? Se on jotakin syntyperäistä, joka on tullut sukupolvesta toiseen, joka minulla on täällä.

130 Te näytätte vanhemmiltanne, teissä on jotakin heistä. Te näette jonkun pienen tytön ja sanotte: "Eikö hän näytäkin aivan äidiltään? Hän toimii aivan kuten äitinsä." Te olette nähneet ihmisten tekevän niin.

131 Nyt, jos me olemme syntyneet Taivaallisesta Isästämme, Jumalasta: "Joka kutsuu niitä asioita, joita ei ole, aivan kuin ne olisivat", silloin meissä täytyy olla jotakin Sen kaltaista. Näettekö? Se on syy miksi todella vihkiytynyt kristitty, joka on kaikessa Jumalan puolella, katsoo siihen, mitä Jumala on sanonut, eikä siihen, mitä hän näkee tai tuntee. Sellainen on maallinen ihminen, ja jos me vaellamme lihassa, emme me voi miellyttää Jumalaa. Me vaellamme Hengen mukaan. Näettekö?

132 Nyt Jumala on tehnyt kaiken, enemmän kuin Hänen velvollisuutensa oli tehdä. Hän on lähettänyt profeettoja ja pappeja. Hän lähetti Poikansa. Hän lähetti Pyhän Hengen. Hän on tehnyt kaikenlaista, jopa vannoi itsensä kautta, että hän tekisi nämä asiat.

133 Nyt, kun Jumala pääsee rikkaasti ja syvälle tänne sisimpäänne! Näettekö, mitä enemmän te saatte Jumalasta tänne sisimpäänne, sitä enemmän te uskotte Jumalaa, koska siellä on enemmän Hänestä. Ja mitä enemmän te viljelette sitä täällä sisimmässänne, sitä enemmän te uskotte Jumalaa. Se on aivan kuin lapsi, ollessaan aivan pieni, hän ei ehkä tiedä kovinkaan paljon Siitä, mutta kasvaessaan vanhemmaksi, hän alkaa tietää enemmän Jumalasta. Ja silloin tämä henki täällä sisimmässämme ottaa Taivaallisen Isämme luonteen, joka on Jumala, aivan niin kuin minä otan maallisen isäni luonteen, maallisesta vanhemmastani.

134 Kuulkaahan. Oi, minä yksinkertaisesti rakastan tätä! Kuunnelkaa nyt.

> *...Jumalan, joka eläväksiteki kuolleen, ja kutsui niitä asioita, joita ei ollut, ikään kuin ne olisivat.*

135 Tiedättekö mitä? Kuinka Jumala teki maan, tämän maan, jonka päällä te istutte tänä aamuna? Ihmiset eivät halua uskoa uskossa. Kuinka Jumala teki maan? Hän puhui sen. Aamen. Näettekö sitä? Hän puhui, ja maailma tuli olemassaoloon. Ja tämä maailma, tänä aamuna, on Jumalan puhuttu Sana.

136 Tässä se on! Tarkatkaa sitä! Ja jos Jumala, ja te olette Hänen jälkeläi-

sensä, ja Jumala on teissä, tulee Hän uskomaan oman Sanansa. Vaikka sitä ei voi nähdä, tuntea, maistaa, tai mitään muuta, uskoo Hän Sen. Näettekö mitä tarkoitan? Sillä Jumala, teissä, uskoo oman Sanansa. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Silloin te ette katso niihin asioihin, joita te näette. Te katsotte niihin, mitä Jumala on sanonut.

137 Miehellä ei ole kovinkaan paljon voittoa, kun hän kuolee. Minä tiedän tämän, tarkalleen. Jumala tekee ihmeitä ammattitaitoisen kirurgin kautta, lääketieteellisten lääkkeiden kautta. Jumala tekee sen. Ihmiset eivät sitä tee. Jumala tekee sen. Psalmi 103:3 sanoo: "Minä olen Herra, joka parannan kaikki sinun tautisi." Mikään parantuminen ei voi tulla muuten kuin vain Jumalan kautta.

138 Joku sanoi: "Perkele voi parantaa." Perkele ei voi parantaa; hän voi väittää niin.

139 Aivan niin kuin joku yritti sanoa managerille, hän sanoi: "Mutta, veli Branham...", hän sanoi, "mutta Jeesus sanoi: 'Monet tulevat Minun tyköni tuona päivänä ja sanovat: 'Herra, enkö minä ole ajanut perkeleitä ulos Sinun Nimessäsi?', ja kaikkea muuta sen kaltaista." "Mutta", hän sanoi, "eihän se silloin merkitse, että olette kristitty, kun sanotaan, 'nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat.'"

140 Tuo veli sanoi hänelle, "Mutta hetkinen, sillä tavalla te kirkollinen joukko ajattelette." Hän sanoi: "Te ette näe Kirjoituksen todellista tarkoitusta. Te aina erehdytte sydämessänne, 'opettaen oppina ihmisten perinteitä'."

141 Heiltä jäi näkemättä, että se oli Jumalan Poika. He sanoivat: "Hän on Beelsebul." He eivät nähneet Kirjoituksia, jotka selvästi osoittivat Jeesuksen olevan sitä.

142 Hän sanoi: "Oi, te tekopyhät." Hän sanoi: "Te osaatte erottaa taivaan muodon, mutta ette erota ajan merkkejä. Sillä jos te olisitte tunteneet Sen, teidän olisi pitänyt tuntea Minut ja tuntea Minun päiväni, tuntea ne asiat, joiden tuli olla tapahtunut."

143 Ja me näemme tänä päivänä Jumalan luvanneen, että nämä asiat tapahtuisivat näissä viimeisissä päivissä. Mikä on vikana ihmisillä? He ovat sokeita.

144 Nuo demonivoimat, jopa kirkollisella alueella… Te sanotte: "Jeesus ei koskaan sanonut siitä mitään."

He sanoivat: "Me ajoimme ulos perkeleitä."

145 Jeesus sanoi: “Minä en tiennyt siitä mitään.” He sanoivat asioita joita he eivät olleet tehneet. Oi, me...

146 Joku eräästä tietystä kirkkokunnasta sanoi: “Parantakoon saarnaaja Branham yhden, ja minä parannan tusinan.”

Minä sanoin: “Jos minä voisin parantaa yhden, sinä voisit parantaa tusinan.”

147 Hän sanoi: “Jos sinulla olisi se lahja, jonka sanot itselläsi olevan, niin miksi et mene tänne sairaalaan ja sano: ‘Kaikki te sairaat ihmiset, nouskaa ylös ja lähtekää ulos.’” Hän sanoi: “Heidän kaikkien täytyisi totella sinua.”

Minä kysyin: “Oletko sinä Evankeliumin saarnaaja?”

Hän sanoi: “Kyllä olen.”

148 Minä sanoin: “Mene sinä tänne kapakkaan ja sano: “Te olette kaikki pelastuneita, tulkaa ulos.’”

Hän sanoi: “Voisin tehdä sen, jos he uskoisivat minua.” Minä sanoin: “Niin voisin minäkin.”

149 Siinä se on teille, usko on Sanassa! Näettekö? Te ette voisi pelastaa ketään. Ja pelastuksen Evankeliumin saarnaaminen ei tee teistä Jumalallista pelastajaa, sen enempää kuin Jumalallisen parantamisen saarnaaminen ei tee minusta Jumalallista parantajaa, vaan se on usko Jumalan puhuttuun Sanaan.

150 Ja minä tiedän, että joillakin meistä on enemmän uskoa kuin toisilla ja niiden, joilla on runsaasti uskoa, oletetaan rukoilevan toisten puolesta. Mutta, jos te ette elä oikean kaltaista elämää, teidän on parasta jättää se tekemättä; perkele nauraa teidän rukoustanne. Mutta, kun te elätte oikein ja teette oikein ja toimitte oikein, ja teillä on usko Jumalaan, tulee Saatana vapisemaan, kun te puhutte, koska Jumala vannoi ja on velvollisuuden sitoma, että Hän pitäisi huolen tuosta rukouksesta. Ja se on totta.

151 Kuunnelkaa nyt. Abraham on nyt vanha mies. Hyvin vanha mies, satavuotias, kun Jumala antoi hänelle tämän pojan, ja nyt hän on ehkä satakahdeksantoista tai satakaksikymmentävuotias. Jumala sanoi: “Vie hänet nyt sinne vuorelle ja hävitä hänet.”

152 Eikä Abraham horjunut lupauksessa. Kuunnelkaa tätä. Hän oli kuin Jumala, hänellä oli osa Jumalasta itsessään sillä hän uskoi. Kuunnelkaa 10. jaetta.

Joka vastoin toivoa uskoi toivossa... (kun mitään toivoa ei edes ollut siitä, kuitenkin hän) *...uskoi toivossa, että hän voisi tulla monien kansojen isäksi, sen mukaan mikä oli puhuttu: Niin on sinun siemenesi oleva.*

153 Kuunnelkaa nyt, 19. jae. Pankaa yllenne takki; pitäkää maljanne valmiina. Tarkatkaa.

Ja olematta heikko uskossa, hän ei ottanut huomioon omaa ruumistaan, joka nyt oli kuollut...

154 Nyt, jos teidän isänne, Abraham, jonka lapsia te olette Kristuksen kautta, ei ottanut huomioon omaa ruumistaan, kun se oli kuollut, niin miten on teidän kanssanne, jotka olette elossa tänä aamuna? Näettekö mitä tarkoitan? Ja se oli ennen kuin Kristus tuli, ennen kuin mitään sovitusta oli tehty, se oli ennen kuin tämä suuri todistajien pilvi oli mennyt, ennen kuin Pyhä Henki tuli, ja kuitenkin Abraham uskoi Jumalaa! "Olematta heikko uskossa, hän ei ottanut huomioon omaa ruumistaan." Älkää ottako huomioon sairauttanne. Ottakaa huomioon se, mitä Jumala on sanonut siitä.

155 Jos minä olisin ottanut huomioon omani, kun Mayon veljekset sanoivat minulle: "Sinä olet lopussa", olisin minä ollut lopussa. Mutta minä en huomioinut omaa ruumistani. En huomioinut sairauttani. En huomioinut sitä, mitä he sanoivat. Minä huomioin sen, mitä Jumala sanoi.

156 Mutta, kun olin sokea, kulkien täällä lasit silmillä, en voinut mennä edes parturiin; ottaessani lasit pois parturissa, pääni alkoi vapista. Minun täytyi istua ja antaa hänen leikata jonkun toisen tukkaa välillä ja sitten mennä takaisin parturin tuoliin ja yrittää antaa hänen leikata omaani. Mitä jos minä olisin huomioinut sen? Mutta minä en ottanut huomioon silmieni sokeutta, kun opin tuntemaan Jumalan.

157 Kun lääkäri sanoi minulle: "Yksikin suullinen kiinteätä ruokaa tulee ottamaan elämäsi." Äitini istuu siellä todistajana. He antoivat minulle ohravettä ja kuivatuista luumuista siivilöityä mehua, ja minä elin sillä lähes vuoden. He sanoivat: "Yksikin suullinen kiinteätä ruokaa tulee tappamaan hänet."

158 Aloin lukea Raamattua ja löysin Jumalan, sielussani. Ja luin sieltä paikan, jossa sanottiin: "Mitä tahansa te haluatte, kun rukoilette, uskokaa, että tulette saamaan sen."

159 Meillä ei koskaan oltu rukoiltu ruokapöydässä. Muistan isän istu-

neen siellä nurkassa. Minä sanoin: "Voisimmeko rukoilla?" Äiti katsoi minuun ja alkoi itkeä. Isä ei tiennyt mitä tehdä.

160 Minä sanoin: "Jumala!" Minulla oli Raamattu edessäni pöydällä. Minä sanoin: "Jos minä kuolen, minä tulen Kotiin, luottaen Sinuun. Sinun Sanasi sanoo tämän. Minun on otettava huomioon joko se, mitä lääkäri sanoi tai se, mitä Sinä olet sanonut. Minä olen ottanut tämän sanan vuoden ajan, enkä ole yhtään parempi; tulen huonommaksi. Minä en enää ota huomioon sitä, mitä hän sanoi. Minä otan huomioon sen, mitä Sinä olet sanonut." Ja pyysin siunausta ruualle.

161 Meillä oli papuja, maissileipää ja sipulia. Otin niitä lautasen täyteen ja aloin syödä niitä. Ensimmäisen suullisen mennessä vatsaani, se melkein tappoi minut. Minun täytyi pitää kättä suuni edessä, estääkseni sitä tulemasta ylös. Se tuli jatkuvasti ylös ja minä nielin sen alas; se tuli takaisin, ja minä nielin sen alas. Mutta minä en ottanut huomioon vatsaani. Otin huomioon sen, mitä Jumala oli sanonut siitä; en sitä, miltä minusta tuntui, kuinka se poltti vatsassani.

162 Menin ulos kadulle ja kävellessäni alas katua tällä tavalla, vedet valuen ulos suustani, minulle sanottiin: "Miltä sinusta tuntuu, Billy?" Minä sanoin: "Hienolta!"

163 Kului päiviä, kului viikkoja; yhä kävellessäni, seisoin ojassa, vatsani siinä kunnossa, pitäen kättäni tällä tavalla, laulaen: "Oi, kuinka minä rakastan Jeesusta.'" Oksensin ja heitin lisää maata sen päälle, huutaen: "Oi, kuinka minä rakastan Jeesusta." Oksensin vain ruuan ylös ja tulin takaisin, niin pyörällä päästäni, että saatoin tuskin työskennellä.

Minulta kysyttiin: "Miltä sinusta tuntuu tänä aamuna? Billy, oletko sairas?"

Minä sanoin. "En. Tunnen oloni hienoksi."

164 Sitten, myöhemmin, kun annoin todistukseni, joku sanoi. "Sinä valehtelit silloin."

165 Minä sanoin: "Ei, en valehdellut. Minä en puhunut näistä aisteista tässä ruumiissa; ne ovat kuolleita. Minä luotin Kristukseen parantuakseni." Minä sanoin: "Minä otin sen, mitä Hän sanoi, ja minusta se tuntui ihanalta."

166 Siinä se on teille, älkää ottako huomioon omaa ruumistanne. Älkää huomioiko tauteja, sillä ne ovat perkeleestä. Oikein. Ottakaa huomioon Jumalan lupaus.

167 Joku äskettäin sanoi: "Kuulehan nyt, sinä et voi saarnata Jumalallista parantamista sovituksessa." Hän oli älykäs, baptistisaarnaaja, joka oli liian kaukana poissa silloin.

168 Minä sanoin: "Minä en nyt väittele sinun kanssasi sovituksesta, vaikka tiedänkin, ettei sinulla ole mitään jalansijaa millä seistä; se on perusasia." Minä sanoin: "Minä tiedän, ettei sinulla ole mitään perustaa seistä... Tässä on yksi Kirjoitus aivan edessäsi, joka ottaa viimeisenkin pois: 'Hän oli haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, ja runneltu meidän vääryyksiemme tähden, meidän rauhamme kuritus oli hänen yllään, ja Hänen haavojensa kanssa me olemme parannetut.'" Minä sanoin: "Minne sinä sovellutat sen, Golgatalleko?"

169 Minä sanoin: "Uskotko, että nuo seitsemän lunastavaa nimeä, yhdysnimeä, kuuluvat Jeesukselle? Jos Hän ei ollut ja ei täyttänyt sitä, ja jos Hänessä ei ollut noita seitsemää yhdysnimeä, silloin Hän ei ollut Jehovah-jireh. Siellä on nimi Jehovah-jireh, 'Jumala järjesti uhrin'. Ja sinun on myönnettävä se tai sanottava, ettei Hän ollut Jumalan Poika. Sitten, jos Hän on Jehovah-jireh, on Hän myös Jehovah-rapha, 'parantaja'. Sillä kaikki nuo seitsemän yhdysnimeä 'meidän voittomme', 'meidän lippumme', meidän rauhamme, 'meidän parantamisemme', 'meidän pelastamisemme', 'meidän järjestetty uhrimme', ne kaikki olivat Hänessä! Ja kun Hän kuoli Golgatalla, voitti Hän kaikki vallat, kohottautui ylös ja sanoi: "Se on täytetty!" Halleluja! Perkeleet vapisivat, helvetti vapisi; se on esikuva kaikiksi ajoiksi. Hän nousi ylös pääsiäisaamuna: 'Minä olen Hän, joka oli kuollut ja on elossa jälleen.' Siellä Hän on, Jehovah-rapha, Jehovah-manasseh. Jehovah-jireh, 'Jumalan järjestämä uhri'." Hän ei voinut sanoa Sanaakaan.

170 Sitten Jeesus siellä sanoi: "Niin kuin Mooses nosti ylös vaskikäärmeen erämaassa, niin täytyy Ihmisen Poika olla nostettu ylös." Ja, jos Jumalan valo loisti siellä, katsottaessa tuot vaskikäärmettä, joka oli esikuva, Hän sanoi...

171 [Tyhjä kohta nauhassa.] "Minun täytyy pitää sanani. Sinun täytyy kuolla." Tuo miesparka vapisi. Hän sanoi: "Mitä voin tehdä sinulle ennen kuin tapan sinut?"

Hän sanoi: "Haluan lasillisen vettä."

172 Niin hän meni ja nouti lasin vettä. Ja hän piti sitä kädessään, vavisten sillä tavalla, ettei kyennyt juomaan. Ja hän sanoi: "Hetkinen, ryhdis-

täydyhän nyt." Hän sanoi: "Minä en tule tappamaan sinua tai ottamaan elämääsi, ennen kuin olet juonut tuon veden." Ja tuo orja heitti sen maahan. Mitä hän nyt tekisi? Hän on oikeudenmukainen mies, jos hän pitää sanansa. Jos hän ei pidä sanaansa, ei hän ole oikeudenmukainen mies. Hänen täytyy päästää hänet vapaaksi huolimatta siitä, mitä maan lait sanovat.

173 Ja jos Jeesus sanoi: "Mitä tahansa asioita te haluatte kun rukoilette, uskokaa saavanne se", täytyy Hänen pitää se; Hän on oikeudenmukainen. Se on Hänen Sanansa.

174 Eräs poika äskettäin meni erääseen tiettyyn seminaariin, oppimaan koko joukon asioita, joita hänen ei olisi tullut oppia. Sitten hänen vanha äitinsä sairastui. Ja yksi naapureista kuului erääseen Täyden Evankeliumin seurakuntaan, ja he toivat pastorin kotiinsa. Tuo naapuri sanoi: "Anna minun tuoda pastori tänne rukoilemaan sinun puolestasi." Hän sanoi: "Hän on hyvä, vanhurskas mies ja uskoo Jumalaan, anna hänen tulla rukoilemaan puolestasi."

Ja hän sanoi: "Hyvä on."

175 Lääkäri ei voinut tehdä hänelle mitään, joten tämä nuori mies, tämä pastori tuli sinne ja rukoili tämän vanhan naisen puolesta ja laski kätensä hänen päälleen Markuksen 16. luvun mukaisesti. "He laskevat kätensä sairaiden päälle, ja he tulevat terveiksi." Hän tuli ja laski kätensä tuon naisen päälle. Muutamassa päivässä hän oli ylhäällä, suorittaen askareitaan ja oli terve.

176 Kun hänen poikansa palasi kotiin sieltä oppilaitoksesta, oli hän niin iloinen, tiedättehän, nähdessään äitinsä niin onnellisena, ja hän sanoi: "Kuinka olet pärjäillyt, äiti?"

177 Hän sanoi: "Oikein hienosti." Hän sanoi: "Oi, unohdin kertoa sinulle jotakin." Hän sanoi: "Sillä aikaa, kun olit poissa nämä neljä vuotta, minä sairastuin. Ja tiedätkö, rouva se-ja-se täällä kuuluu tuohon Täyden Evankeliumin seurakuntaan." Hän sanoi: "Hänen pastorinsa tuli tänne ja laski kätensä minun päälleni Markuksen 16. luvun mukaisesti, ja minä tulin terveeksi." Hän sanoi: "Lääkärit eivät voineet tehdä minulle mitään sairauteni aikana." Hän sanoi: "Sillä tavoin parannuin."

178 Poika sanoi: "Mutta, äiti, minä haluan ilmoittaa sinulle jotakin." Hän sanoi: "Tietenkin, ollessani siellä seminaarissa, me opimme tämän." Hän sanoi: "Markuksen 16. luvun yhdeksän viimeistä jaetta eivät ole in-

noitettuja." Hän sanoi: "Vatikaani on pannut ne sinne. Mikään historia ei sano, että tuo Sana siellä olisi innoitettu."

Ja tämä pieni nainen sanoi: "Ylistys Jumalalle! Ylistys Jumalalle!"

Poika sanoi: "Mikä sinulle nyt tuli, äiti?"

179 Hän sanoi: "Jos Jumala voi parantaa minut niillä Sanoilla, jotka eivät ole innoitettuja, niin mitä Hän voikaan tehdä sillä, mikä on innoitettu?" Siinä se on teille. "Jos Hän voi tehdä sen innoittamattomalla Sanalla, niin mitä Hän voikaan tehdä sillä mikä on innoitettu?"

180 Siellä on kuusisataa ja jotakin yli, niitä lupauksia, jotka ovat osoitetut seurakunnalle viimeisissä päivissä, että nämä asiat tapahtuisivat, ja Hänen Voimansa on aivan sana! "Jeesus Kristus sama eilen, tänään ja iäti. Mitä tahansa asioita te haluatte, kun rukoilette, uskokaa saavanne ne. Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani teissä, niin pyytäkää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille. Asioita, joita Minä teen, olette te myös tekevä; suurempiakin kuin tämä, kun Minä menen Isäni tykö. Katso, Minä olen teidän kanssanne, aina maailman loppuun asti. Missä tahansa kaksi tai kolme on koolla yhdessä Minun Nimessäni ja sopivat mistä tahansa ja pyytävät sitä, he saavat sen."

181 Unohda se, veli. Se on Jumalan tahto tehdä se. Kyllä, se on vain Saatana, joka ryöstää teitä. Uskokaa Häntä.

Joka vastoin toivoa uskoi toivossa, että hän voisi tulla monien kansojen isäksi, sen mukaan mikä oli puhuttu, Niin on sinun siemenesi oleva.

Ja olematta heikko uskossa, hän ei ottanut huomioon omaa ruumistaan, joka nyt oli kuollut...

182 Ei mitään olosuhteita, ei mitään, mitä joku muu on sanonut: "Mitä, jos joku muu kuoli siihen, ja teillä on tuo sama asia?" Älkää ottako sitä huomioon, näettehän.

...kun hän oli noin satavuotias, eikä Saaran kohdun kuolleisuutta:

183 Saara oli sisällytetty siihen. Jumala ei koskaan antanut Saaralle tuota lupausta; Hän antoi Abrahamille lupauksen, mutta Saara sisältyi siihen. Hän antoi lupauksen Kristuksessa Jeesuksessa, ja minä olin sisällytetty Häneen, samoin kuin tekin. Näettekö?

Hän ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta; vaan oli vahva uskossa, antaen ylistyksen Jumalalle;

Ja ollen täysin vakuuttunut siitä, että mitä Hän oli luvannut, hän

myös oli kykenevä suorittamaan.

Ja sen vuoksi se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

Nyt sitä ei ollut kirjoitettu yksin hänen tähtensä, että se oli luettu hänelle;

Vaan meille myös, joille se on luettava, jos me uskonne häneen, joka nosti ylös Jeesuksen meidän Herranne kuolleista;

184 Oi, veli, se pitää huolen perkeleestä, kolmesataakuusikymmentäviisi päivää vuodessa, näettehän: "Sinä olet valehtelija; siinä on Sana, minä olen parantunut."

185 Jos joku täällä tekisi jotakin teille. Jos joku tulisi tänne ja tekisi jonkinlaista jotakin teille ja saisi teidät parantumaan, ei se innoittaisi teitä. Mutta tässä on se, mitä se on, hän joka uskoo: "Minä olen parantunut nyt."

186 Jos Jumala tulisi alas ja parantaisi minut varmasti, yhdessä hetkessä, ihmetekona, ei se olisi niin suurta kuin se olisi, jos minä voin nähdä Jumalan lupauksen ja ottaa sen sydämeeni. Voin seistä ja sanoa: "Jeesus nyt parantaa minut, sillä olen vastaanottanut Hänen Sanansa. Se on sydämessäni. Hän on juuri nyt suorittamassa esirukousta Isän edessä, minä olen oleva terve." Siinä on se, mitä Jumala rakastaa. Kun seisomme Hänen Sanallaan ja sanomme: "Se on oikein! Hän parantaa minut nyt", joka päivä.

187 Niin oli tuon naisen kohdalla, jolla oli struuma. Saatoin nähdä sen ja vain annoin hänelle jotakin tehtäväksi, ja niin se hävisi. Siihen ei olisi tarvittu mitään, mutta hän oli niin onnellinen nähdessään sen, hän sanoi: "Oi, katso, katso!" Ja seuraavana päivänä se oli näin paljon pienempi. Sitten seuraavana päivänä se oli jälleen näin paljon pienempi. Hän pani sen kaiken yhteen, sanoen: "Se ei voi olla väärin." Näettekö, siinä se on teille.

188 Kun Elia oli sulkenut taivaan, niin ettei satanut kolmeen vuoteen, Elia sanoi: "Älköön satako kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen", ja sitten hän painoi päänsä piiloon pienten laihojen polviensa väliin. Luultavasti, jos hän tulisi teidän ovellenne tänä aamuna, te ajaisitte hänet pois. Karvaisena, pieni vanha lampaannahan palanen ympärilleen kiedottuna tällä tavalla, kädessään öljyastia ja keppi. Siinä kaikki. Ja joka kerta istuutuessaan hän painoi päänsä polviensa väliin, ja hän rukoili: "Jumala, vaikeus on nyt poissa tieltä. Israel on tehnyt parannuksen. Tu-

le, Herra, lähetä heille sadetta."

189 Niin kuin tuo nainen silloin, kun synti oli selvitetty, minä sanoin: "Saatana, sinä et voi pitää häntä." Ei. Siinä se on.

190 "Tule, Herra, kaikki on nyt kunnossa, vaikeus on poissa." Hän rukoili kuusi kertaa, ja tuli takaisin istumaan. Se ei pysäyttänyt häntä, hän jatkoi rukoilemista. Sitten jonkin ajan kuluttua Geehasi, hänen palvelijansa, menee katsomaan, tulee takaisin ja sanoo: "Oi, minä näen pienen pilven, noin miehen kämmenen kokoisen."

191 Taivas oli vaskinen. Ei ollut satanut kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen. Vaski [messinki] puhuu Jumalallisesta tuomiosta, vaskinen alttari. Tuomio oli tuon kansakunnan yllä, joka oli unohtanut Jumalan, vaskinen taivas. Toivoisin, että meillä olisi aikaa mennä siihen. Mutta sitten, epäusko olisi poiminut sen ja heittänyt sillä häntä: "Siinäkö kaikki mitä voit lähettää minulle!" Kyllä.

192 Mutta mitä Elia näki, kun hän näki aivan ensimmäisen merkin? Oi! Hän sanoi: "Kuulen sateen runsauden äänen." Eikä pilvi ollut tätä suurempi, mitä se olisi kastelemaan kansakunnan? Taivaalla oli niin kuumaa, että se olisi vilauksessa haihtunut pois. Mutta niin pian kuin Elia näki ensimmäisen merkin, ensimmäisen pienen pienen liikkeen, hän sanoi: "Minä kuulen sateen runsauden äänen", vaikka se oli vain tämän suuruinen pilvi.

193 Veli, minä uskon, juuri nyt tällä minuutilla, että Pyhän Hengen voima on tässä huoneessa, parantamaan jokaisen sairaan henkilön täällä, jos vain voitte tuntea tuon miehen kämmenen kokoisen pilven ja huutaa: "Minä kuulen täydellisen parantumisen äänen." Jumalan täytyy tehdä se.

194 Jos hylkäätte ja sanotte: "Mutta, minä en saanut mitään." Silloin helvetin kuumat aallot ja epäilys tulee haihduttamaan sen pois sielustanne.

195 Mutta kun te saatte tuon pienen Siemenjyvän, seiskää Sillä. Se ei ole Gibraltarin kallion kaltainen. Se on Ikiaikojen Kallion kaltainen. Seiskää sillä ja tulette tuntemaan sateen runsauden äänen. Te olette Jumalan lapsi. Saatana on pannut tuon vaivan teidän päällenne, ja te tiedätte sen, ja Kristus on jo parantanut jokaisen teistä.

196 Joku syntinen tulee alttarille ja sanoo: "Veli Branham, minä haluan rukousta puolestani. Haluan olla hyvä, mutta minä... rukoile sinä puolestani", ja menee takaisin paikalleen.

197 Seuraavana iltana sanotaan: “Kuinka monet tahtovat pelastua?” Tässä hän nousee seisomaan. “Sinä haluat pelastua, nuori mies?”

“Kyllä.”

“Mutta, miksi sinä et pelastu?”

“Minä en tiedä.”

198 Sanoin: “Sinä vain...” Perkele pitää tuota poikaa. Siinä kaikki. Hän haluaa tehdä oikein, mutta siellä on henki, voima, joka ei anna hänen olla oikein.

199 No niin, halleluja, siinä se on! Ei ihme, ettei Jumala koskaan anna todellisen Jumalan miehen sanoa, että hän voisi parantaa jonkun! Kristus teki sen, kun Hän kuoli. Minä en voisi pelastaa ketään, eikä kukaan muukaan voisi pelastaa ketään, paitsi Jumala.

200 Eikä Jumala voi pelastaa teitä, koska Hän on jo tehnyt sen. Ainoa asia mitä teidän tehdä on vastaanottaa se. Se on jo tehty. Minä en pelastunut kaksikymmentä vuotta sitten; minä pelastuin tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten, minä sain vastaanottaa sen. Jos niin ei olisi ollut, olisi Jumala pyyhkäissyt minut pois maan pinnalta tehdessäni ensimmäisen syntini; koska Hän sanoi, että Hän tekisi sen, ja Hänen täytyy pitää lupauksensa. Minut parannettiin tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten, mutta minun on vastaanotettava se.

201 Ja ainoa asia, joka esti minua pelastumasta, kun olin kaksitoistavuotias, oli se, että henki, perkele riippui ylläni, sanoen: “Odota vähän pidempään.” Siitä syystä te ette pelastuneet, kun tulitte siihen ikään, että olitte vastuussa teoistanne. Henki, te saitte sen jostakin joukosta, ja se oli jatkuvasti yllänne. Te halusitte tehdä oikein. Ei ole yhtään ihmistä, joka on oikeassa mielentilassa, joka ei haluaisi tehdä oikein, mutta siellä on jokin, joka ei anna teidän tehdä oikein. Eikö niin? [Seurakunta sanoo: “Aamen”] Se on Perkele. Halleluja! Kristus maksoi teidän parantumisenne ja pelastumisenne.

202 No niin, tässä se on. Valmistautukaa. Hän antoi Seurakunnalleen tehtäväksi ajaa ulos nuo perkeleet. Siinä se on teille. “Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet. Te ette tule parantamaan ketään, mutta te tulette ajamaan perkeleet heistä pois, niin että he voivat vastaanottaa sen parantamisen, jonka Minä jo olen tehnyt.” Oikein.

203 Kun saarnaajat seisovat korokkeella ja saarnaavat Evankeliumia, hajaantuvat perkeleet. Kun mies tuli alttarille, vakaumuksen johtamana, sa-

noen: "Minä haluan pelastua." Hän ei koskaan pelastanut tuota miestä; hän ajoi ulos tuon perkeleen, kyllä, ja tuo mies pelastui. Hän tuli, vastaanotti pelastuksensa.

204 Sama asia koskee Jumalallista parantamista. Te sairaat ihmiset täällä tänä aamuna, uskokaa se, että uudestisynnyttyänne ja ollessanne Jumalan poikia ja tyttäriä, Kristus on jo parantanut teidät. Ainoa asia, joka estää teitä olemasta terve tänä aamuna, on henki, joka riippuu yllänne ja, joka ei täysin anna teidän mennä ja uskoa Jumalan lupausta, että Hän on tehnyt sen. Niin se on.

205 Nyt, se on minun tehtäväni. Se on tehtävä, jonka Jumala antoi minulle, sen Hän antoi jokaiselle Evankeliumin saarnaajalle, joka uskoisi Häneen, voiman ja valtuuden murtaa tuo henki. Minä uskon koko sydämelläni, että jokainen demonien voima, joka on täällä tällä hetkellä, on jo murrettu. Minä uskon sen. Minä uskon, että jokainen sairas henkilö täällä juuri nyt tuntee olonsa paljon erilaiseksi. Jos niin on, kohottakaa kätenne, te, jotka olette sairaita. Siinä te sen näette. Te, mistä se johtuu? Perkele on murtautunut pois teistä. Hänen täytyy. "Usko tulee kuulemalla, Sanan kuulemisesta." Jeesus Kristus kuoli teidän puolestanne.

206 Te voitte olla parantunut juuri nyt, täyttämään tuon tehtävän. Te, jotka olette sairaita täällä tänä aamuna, tai olette tulleet tänne sisälle sillä tavalla; kun tämä Henki on teidän yllänne, kun te tunnette Jumalan Hengen... On tulossa, oi, olen pahoillani, on jo kauan sitten ollut aika lopettaa. Kaikki te ihmiset, jotka olitte sairaita tullessanne tänne sisälle, haluan teidän tulevan tänne niin, että voin täyttää tehtäväni. Olen velvollisuuden alainen Herralleni.

207 Ja minun väitteeni, kun jumalallinen Enkeli ilmestyi minulle syntymässäni, ja antoi minulle tehtävän kaksitoistavuotiaana, ja lähetti minut tänne kentälle muutama vuosi sitten ja sanoi nämä asiat, ja se on kiistaton asia ympäri maailman. Demonit, ja jumalankieltäjät, ja epäilijät, ja agnostikot ja modernistit ja kommunistit ja kaikki muut ovat hyökänneet sen päälle kutsumalla sitä kaikenlaiseksi. Jotkut heistä sanoivat, että se on "spiritismiä". Jotkut heistä sanoivat: "Se on perkeleiden tekoa." Ja toiset sanoivat: "Se on telepatiaa." Ja joka kerta sen noustessa esiin, Kaikkivaltias Jumala seisoi edessäni ja voitti sen. Se on totta. Kysykää mistä tahansa tahdotte ja mistä kansasta haluatte. Lähes jokaisessa kansakunnassa ja jokaisessa kaupungissa, johon olen mennyt, minun on täytynyt taistella tuota asiaa vastaan, kun he sanovat: "Se on telepatiaa."

208 Kun sanoin: "Viekää täältä ulos jokainen, joka ajattelee, että se on telepatiaa. Viekää ulos jokainen, joka tietää mitään minusta. Ja tuokaa luokseni potilas." He sanoivat: "Se on spiritismiä."

209 Minä sanoin: "Sitten, jos minä, spiritismillä, voitan sieluja Jeesukselle Kristukselle ja voitan perkeleet, niin mitä te teette sillä mitä teillä on? Tuomitkaa niin kuin Jeesus sanoi: 'Heidän hedelmistään te tunnette heidät.' Oletteko te koskaan nähneet spiritistin ajavan ulos perkeleitä? Ette koskaan tulekaan näkemään. Ja niin se on." Minä sanoin: "Jeesus sanoi: 'Heidän hedelmistään te tunnette heidät.'" Minä sanoin: "Viimeisten muutaman vuoden aikana, Jumalan armosta, minä olen voittanut kolmesataaviisikymmentätuhatta sielua Kristukselle. Mitä te olette tehneet?"

210 Eräs mies tapasi minut täällä ja hän sanoi erään tietyn naisen sanoneen hänelle, että minä olin perkele, ja kaikki minun tekoni olivat perkeleessä tehdyt. He vetäytyivät pois täältä seurakunnasta ja heillä on joukko, joka lähti heidän mukaansa, ja sillä tavalla.

211 Minä sanoin: "Mitä sinä olet tehnyt? Näytä minulle hedelmä. Sinä aloitit siellä, ja Jumala kitki sen juurineen ylös. Minä sanoin: "Kaikki mitä meidän taivaallinen Isämme ei ole istuttanut, kaivetaan juurineen ylös."

212 Kun minä aloitin tämän Tabernaakkelin täällä kulmassa ja polvistuin rikkaruohojen päälle juuri tällä paikalla, missä tämä saarnatuoli on tänä aamuna, kun tässä oli lammikko, Jumala sanoi: "Minä tulen siunaamaan sen." Täällä nousi esiin eräs väärä profeetta, joka sanoi: "Minä näin autojen ajavan sisään ja ulos. Ja minä näin kivien vierivän erilleen." Se oli kaksikymmentä vuotta sitten, ja tänä päivänä se yhä seilaa eteenpäin, ja tulee seilaamaan edelleen, koska se rakennettiin tänne hien ja rukouksen kyynelten ja Jumalan lupauksen päälle. Se on voittava. "Tälle kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit sitä voita." Siinä se on teille. Kyllä vaan. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota siihen, mitä he sanovat. Olen saanut opetuksen siitä, kuunneltuani ihmisiä, jotka eivät tienneet mistä he puhuivat. Minä kuuntelen vain yhtä Henkilöä, ja se on Kaikkivaltias Jumala. Jeesus sanoi: "Tästedes pyytäkää Minun Nimessäni, pyytäkää Isältä Minun Nimessäni, ja te tulette saamaan sen." Minä uskon sen.

213 Kerran Harlingenissa, Texasissa. Tämä on se, josta yritin päästä pois; se polttaa sydämessäni. He tulivat sinne, ja minulla on se pienessä muistikirjassani. He sanoivat, että minä olin... FBI oli siellä paljastaak-

seen minut... että minä olin perkele. Ja nuo saarnaajat, joukko heitä sieltä eräästä paikasta Houstonin pohjoispuolelta, (muistan tuon paikan nimen hetken kuluttua); jakoivat lentolehtisiä kaikkialle siellä auditoriossa, ja sanoivat, että minä olin Simon noita, ja ajoin perkeleet ulos niin kuin noita Simon, noituudella.

214 Niinpä tuona iltana, siellä oli ollut pari tyttöä, jotka olivat parantuneet siellä. Ja he kertoivat heille, ja he itkivät ja sanoivat menevänsä kotiin, he pelkäsivät. He sanoivat: "FBI pidätti veli Branhamin." Tämä tyttö oli tullut järkiinsä, kun näin tuon näyn hänen ylitseen. Ja tuo mies sanoi minun tehneen sen, että ehkä minä aiheutin tuon vaivan.

215 Minä sanoin tytöille: "Oi, te pelkäätte." Minä sanoin: "Tehän olette nähneet Jumalan Parantajana, ettekö olekin?" Minä sanoin: "Tarkatkaa Häntä Soturina. Tarkatkaa Häntä taistelussa, nähkää kuinka suuri Hän on. Nähkää kuinka suuri Soturi Jumala on taistelussa!"

216 Ja tuona iltana kävellessäni sinne, minä sanoin: "Jokainen tähän kampanjaan osallinen, herra Baxter, minun veljeni, ja nuo kaksi nuorta naista, jotka parantuivat, nämä saarnaajat sanoivat minulle tänään, että te kuuluitte heihin, haluan teidän menevän ulos rakennuksesta." He menivät ulos rakennuksesta. Minä sanoin: "Minulla on nyt täällä pieni paperinpalanen, joita tämän auditorion talonmies poimi tuhansittain näistä autoista, hän palkkasi pieniä meksikolaislapsia poimimaan ne talteen." Minä sanoin: "Minulla on täällä paperi tänä iltana, jossa sanotaan, että minä olen Simon noita, ja tulen FBI:n paljastamaksi täällä tänä iltana."

217 Minä sanoin: "Hyvä on, FBI, minä olen puhujanlavalla Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä; tulkaa nyt puhujanlavalle ja paljastakaa minut." Minä sanoin: "Jos minä teen jotakin Kaikkivaltiaan Jumalan Raamatun ulkopuolelta, niin tulkaa tänne ja paljastakaa minut." Minä sanoin: "Missä te olette?" Tuhansia istui siellä ja jokainen itki. Minä sanoin: "Minä odotan FBI:tä. Tämän paperin mukaan te aiotte paljastaa minut tänä iltana." Juuri silloin minä odotin muutaman minuutin, ja tunsin tuon hengen tulevan paikalle. Minä sanoin: "Se ei ollut FBI. Minä en ole mikään rikollinen." Minä sanoin: "Joka kerta, kun FBI:n agentti tulee kokoukseeni, he pelastuvat. Heidän päällikkönsä, kapteeni Al Ferrar pelastui minun kokouksessani." Minä sanoin: "Mikään FBI ei tee mitään sellaista."

218 Minä sanoin: "Se, mitä se on, ovat ne kaksi luopiosaarnaajaa." Minä katsoin, ja siellä riippui valtavan suuri musta kuulijakunnan yllä. Näin

sen siirtyvän ylöspäin tällä tavalla, suoraan sinne toiselle parvekkeelle. Minä sanoin: "Juuri siellä he istuvat, yhdellä on yllään valkoinen puku ja toisella harmaa." Ja he painautuivat alas sillä tavalla.

219 Minä sanoin: "Älkää painautuko alas. Minä luulin, että te tulisitte paljastamaan minut. Olkaa niin kuin muutkin." Minä sanoin: "Te olette pari luopiosaarnaajaa. Teillä ei ole mitään tekemistä FBI:n kanssa." Ja minä sanoin: "Nyt, jos minä olen Simon noita ja ajan ulos perkeleet noituudella, niin kuin te sanotte minun olevan, ja te olette pyhät ja vanhurskaat Jumalassa, niin tulkaa alas puhujanlavalle. Jos minä olen Simon noita, tulen kaatumaan kuolleena maahan. Jos taas te olette Simon noita, jos te olette se, joka on väärässä, tulette te kaatumaan kuolleena maahan. Tulkaa nyt alas; tulemme näkemään kuka on oikea." Kyllä, annoin heille haasteen. He pitivät päänsä alhaalla. Minä sanoin: "Älkää vetäkö päitänne alas sillä tavalla."

220 Minä sanoin: "Nyt te ihmiset näette, kuka on oikea ja kuka väärä. He pelkäävät." Ja siellä he painuivat ulos kaikkien ylitse niin lujaa kuin mennä pystyivät. Minä sanoin: "Oi, näen heidän lähtevän liikkeelle, ehkä he ovat tulossa tänne alas. He menivät portaita alas ja ulos rakennuksesta niin lujaa kuin mennä pystyivät. Minä seisoin siellä ja odotin. Minä sanoin: "Nyt me tulemme näkemään sen. Antaa heidän tulla puhujanlavalle. Antaa Jumalan näyttää kuka on kuka." Oikein. Minä sanoin: "Jos minä olen väärä, silloin Jumala tulee osoittamaan sen vääräksi. Jos minä olen oikea, silloin Jumala tulee todistamaan oikean puolesta."

221 Aivan niin kuin Houstonissa, kun tuo baptistisaarnaaja sanoi, että minä olin demoni, ja niin edelleen, ja te näitte mitä tapahtui, kun Herran Enkeli tuli alas.

222 No niin, tiedättekö mitä tapahtua? Minä en enää koskaan nähnyt heitä uudestaan. Tuona iltana Herra antoi siellä voiton, josta yhä puhutaan Harlingenissa. Näettekö? "Minä Herra olen istuttanut sen. Minä kastelen sitä päivin ja öin, ettei kukaan nyhtäisi sitä Minun kädestäni."

223 Tulkaahan nyt pojat, tahtoisitteko mennä pianon ääreen nopeasti? Tulkoot ne, jotka ovat sairaita tänne alttarin ympärille nyt nopeasti. Meillä on noin kymmenen minuuttia aikaa tähän ja me tulemme tuomaan teidät pois jokaisen demoni vallasta, joita ympärillänne riippuu, Herran Jeesuksen Nimensä. "Minä annan heille Nimeni ja valtuuteni."

224 [Tyhjä kohta nauhassa.] ...yritän tätä, koska uskon, että Jumala mää-

rää minut tekemään niin. Minä uskon sen. Jos vain voin saada ihmiset uskomaan Sen. Sitten, jos tämä ei tuota tulosta, silloin uskon, että Herra... Minulla on villat pantuna Hänen eteensä, menen takaisin ja otan ne vain suorien näkyjen kanssa, vain yksi tai kaksi tai kolme, mitä sitten ehdinkin illassa.

225 Te olette olleet kokouksissani, jokainen teistä, te ette ole koskaan nähneet yhtäkään kertaa, ettei se olisi ollut täydellistä. Se kertoo teille, missä teidän syntinne on. Se on ainoa asia, jonka se voi tehdä. Parantuminen on jo teidän. Ainoa asia sitä vastaan on synti; ehkä jotakin mitä olette tekemässä elämässä, mikä ei ole oikein, tai sitten jokin demoni on yllänne, joka ei anna teidän uskoa. No niin, jos niin ei ole, silloin Jeesus sanoi jotakin mikä on väärin, sanoessaan: "Kaikki asiat ovat mahdollisia hänelle, joka uskoo." Eikö niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Silloin vika on teissä, eikä Jumalassa.

226 Jos minä sanoisin: "Lasken tähän dollarin setelin, jos haluatte ja tarvitsette sitä." Luulen, että minulla on sellainen. Hyvä on. Tässä on nyt dollarin seteli, joka on varattu tarvitsevaa varten, ja se on teidän, jos tulette ottamaan sen. Minun ei enää tarvitse tehdä enempää sen kanssa, minä laskin sen tähän. Onko se oikein? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

227 Hyvä on, ja kun Jeesus kuoli, Hän paransi teidät. Hän oli haavoitettu teidän rikkomustenne tähden, ja Hänen haavoillansa teidät parannettiin", menneessä aikamuodossa. Se riippuu nyt teistä. Tulkaa ottamaan se, se on teidän. Minä uskon. "Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet." Minä uskon sen. Hän on antanut minun tehdä sen aikaisemmin, ja uskon, että Hän on antava minun tehdä sen tänä aamuna. Uskotteko te sen? [Seurakunta sanoo: "Aamen."]

228 Hyvä on, siirtyköön tämä pääty tänne päin, kaikki te siellä, niin että voin rukoilla ja ajaa pahat henget ulos, niin että ihmiset voivat päästä takaisin paikoilleen tätä seinänviertä pitkin. Tahtoisitteko tehdä niin, veljet, siirtykää suoraan tähän suuntaan.

229 Kuulkaahan nyt, mitä hyötyä on leikkiä ja puolinaisesti uskoa mitään?

230 Missä on tuo nainen pyörätuolissa? Sinä, rouva. Mitä hyötyä on istua siellä? Jeesus Kristus on tehnyt sinut terveeksi. Varmasti, Hän on tehnyt.

231 Näin miehen taluttavan jotakin naista hetki sitten. Uskon, että se on

tuo mies, joka seisoo siellä, joka talutti ehkä vaimonsa sinne, joka on raajarikkoinen tai jotakin. Rouva, ei ole tarvetta sinun olla siinä tilassa.

232 Eräs nainen sanoi, että hänellä oli täällä pieni tyttö, pieni lapsi, jolla on jotakin vikaa, ja on kaiken kaltaisia tauteja ja asioita, kuuroja, mykkiä, ja sokeita, mitä tahansa. Ei ole tarpeen olla niin.

Kumartakaamme päämme. Haluan teidän uskovan.

233 Oi Jumala, taivaallinen Isämme, Minä tulen Sinun tykösi tänä aamuna Sinun palvelijanasi. Herra, minä olen saarnannut Sanan. Se on Sinun Sanasi, ei minun. Ja minä tiedän, että Sinä olet täällä parantaaksesi ihmiset ja tekemään heidät terveiksi. Uskon, että Sinä tulet tekemään sen, rakas Jumala. Ja minä rukoilen, että Sinä olisit laupias. Herra, käsittäen, että nämä näyt, ainoa asia, jonka ne voivat tehdä, on paljastaa ihmisten synnit. Mutta, Herra Jumala, voikoon Pyhä Henki tehdä sen juuri nyt. Paljasta Sinä jokaisessa sydämessä oleva este. Jos heidän elämässään on mitään syntiä, voikoot se olla anteeksiannettu nyt, Herra, minä rukoilen Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta. Ja voikoot nämä, tämä ryhmä tässä tänään, olla kuten nuo toisena iltana, voikoon olla täydellinen vapautus jokaiselle heistä. Voikoot he olla parantuneet tänä aamuna ja palata takaisin keskiviikkoiltana, onnellisina, huutaen ja iloiten. Suo se, Isä.

234 Nyt Sinun Sanasi valtuudella, minä menen ja ajan ulos perkeleet, täyttääkseni Sinun Sanasi, Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.

235 No niin, Saatana, minä tiedän sinun pitävän näistä ihmisistä kiinni, pimeä, synkkä, hirveä asia on heidän yllään, sanoen: "Ainakin minä yritän sitä." Mutta minä haluan puhua sinulle! Minä seison heidän sijassaan, heidän ja Jumalan välillä, tänä aamuna. Minä seison Kaikkivaltiaan Jumalan palvelijana. Minun syntini ovat poissa Jeesuksen Kristuksen Veren kautta, sen Jumalallisen uskon mukaan, joka minulla on Häneen Jumalan Poikana. Ja minä väitän, ja Raamattu ensin väittää, ja minä puhun niin kuin Raamattu puhuu, että Hän Golgatalle pilasi jokaisen vallan, mitä sinulla koskaan on ollut. Ja Raamattu sanoo että Hänen opetuslastensa tulee suorittaa tämä tehtävä, joka Hänellä oli täällä maan päällä, aikakauden loppuun asti. Ja minä olen Hänen opetuslapsensa, sen vuoksi minä tänä aamuna tulen Jeesuksen Kristuksen edustajana, Hänen toiminnoissaan. Minut on lähetetty Hänen sijastaan. Ja milloin tahansa minä kutsun Hänen Nimensä henkilön ylitse, sinun voimasi tulee murtumaan, ja tuo henkilö tulee olemaan vapaa ja lähtee ulos täältä ja tulee terveeksi. Minä haastan sinut Jeesuksen Kristuksen Nimessä ja Hänen

Veressänsä, minä seison. Ja sinä jätät jokaisen henkilön, jonka päälle minä lasken käteni. Ei minun pyhyydessäni, ei minun nimessäni, sillä minun nimeni ei merkitse sinulle mitään; minun pyhyyteni ei ole mitään, minulla ei ole sitä. Sinä et tunnusta minun nimeäni, mutta sinä tunnustat Jeesus Nimen, ja olet tuleva ulos. Minä puhun sinulle. Minä menen nyt haasteessa. Ja, jos sinä yrität pitää ketään näistä ihmisistä, tulkoon Jumalan kirous sinun yllesi. Lähde ulos, ota kätesi pois näistä kristityistä. Sinun likaiset sairaalloiset kätesi, vaivaavat, rampauttavat ja. tekevät nämä ihmiset sairaiksi ja antavat heille tauteja; ota kätesi pois, Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

236 [Tyhjä kohta nauhassa.] ...Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojan Nimessä, minä pyydän sinua nousemaan ylös Hänen Nimessänsä, ja menemään kotiin täysin terveenä, kirkastaaksesi Jumalaa. Nouse ylös. Ja ihmiset voivat nyt kohottaa päänsä. Kohottakaa päänne, ystävät. Ylistäkää... [Seurakunta ylistää Jumalaa. Tyhjä kohta nauhassa.]

237 Kaikkivaltias Jumala, Iankaikkisen Elämän Alkuunpanija, jokaisen hyvän lahjan Antaja, lähetä siunauksesi tämän miehen päälle, joka seisoo tässä, tietäen, että tämä on ainoa mahdollisuus hänen elämänsä koskaan olla enää normaalin miehen elämää, lonkkansa ja raajansa kaikki tässä tilassa, kävellen näillä kainalosauvoilla, hän haluaisi palata kotiinsa, antaakseen todistuksen Jumalan kirkkaudeksi, ajettuaan monia maileja päästäkseen tänne. Ja Isä, minä rukoilen, että tämä olisi se hetki, jolloin hän sanoo sydämessään: "Jos toiset voivat, silloin voin myös minä. Ja Sinä kuolit minun puolestani, vapauttaaksesi, aivan sanoin kuin Sinä kuolit toisten puolesta." Suo se, Isä.

238 Sen vuoksi, sinä demoni, joka olet rampauttanut hänen ruumiinsa, minä tulen uskon haasteessa sinua vastaan, haastaen sinut tähän kaksintaisteluun. Minä vannotan sinua Jeesuksen Jumalan Pojan kautta, tulemaan ulos tästä miehestä.

239 Olkaa kunnioittavat, kaikkialla. Se pitää veljeä. Nyt vain hetkinen, se ei ole hänen... Vain älkää olko rauhattomia, ystävät. Herran Läsnäolo on lähellä. Olkaa vain niin kunnioittavia kuin mahdollisesti osaatte, sisällä ja ulkona. Mies parka on tullut tänne, hän ei koskaan tule kävelemään ilman kainalosauvoja, jos Jumala ei auta häntä nyt. Tämä tulee olemaan... Tultuaan tänne hän tulee olemaan huonompi kuin koskaan, jos häntä ei paranneta. Heidän mahdollisesti täytyy kantaa hänet ulos, jos häntä ei paranneta. Koska Saatana tulee, jos vain voi löytää tarpeeksi

voimaa, murtamaan hänet kokonaan. Niinpä joko hän nyt murtaa hänet, tai Jumala tulee vapauttamaan hänet ja tekee hänet täysin terveeksi. Nyt jokainen, kuinka monet täällä uskovat, että Jumala lähetti minut vapauttamaan tämän miehen tänään Hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen kautta? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Hyvä on. Olkaa nyt todella kunnioittavia, pitäkää päänne kumarrettuina.

240 Uskotko sinä sen koko sydämelläsi, herra? Uskotko, että tulet ottamaan nämä vanhat kainalosauvat ja heittämään ne autoon ja menemään kotiin, ja ottamaan ne olallesi ja kävelemään ylös ja alas oman kaupunkisi katuja huomenna, todistukseksi Jumalalle? Sinulla ei ole... Miten paljon elämää sinulla onkin jäljellä, veli, anna se Jumalan kirkkaudeksi. Tuletko palvelemaan Häntä? Sinä tulet palvelemaan Häntä. Sinä oletkin ajatellut sitä lähiaikoina joka tapauksessa, etkö olekin, olet ajatellut läheisempää vaellusta. Yhtenä päivänä sanoit: "Jos Jumala vain parantaa minut, haluan vaeltaa lähempänä Häntä." Ja se on oikein, sinä sanoit sen.

241 Sitten, eräs toinen asia, kun sinä olit... Näen, että olit autossa äskettäin ja puhuit jollekin koskien noita asioita. Siellä istui eräs mies etuistuimella, sinun istuessasi takana. Onko se totta? Te olitte menossa tietä alas, pienen kukkulan ylitse, kun puhuitte siitä. Onko se totta? Minä en lue sinun ajatuksiasi, herra. Se on nyt Jumala. Ja nyt sinä alat tuntea sen, mistä minä puhun. Nyt on sinun vapautuksesi aika.

242 Kaikkivaltias Jumala, nyt Sinun Läsnäolosi voiman ollessa täällä, seisomassa täällä, vapauttamaan tämän miehen, oi, iankaikkinen Jumala, Elämän Alkuunpanija, lähetä siunauksesi hänen ylleen, kun minä siunaan hänet Sinun Poikasi Nimessä. Suo se Herra, Jeesuksen Kristuksen kautta.

243 Sinä demoni, joka olet rampauttanut tämän miehen, minun veljeni, hän on tehnyt tunnustuksensa. Hänen salaisuutensa on kerrottu. Hän on täällä nyt kävelläkseen. Sinä et voi pitää häntä nyt yhtään pidempään. Hän haluaa kirkastaa Jumalaa. Minä tulen haasteessa sinua vastaan. Jeesuksen Kristuksen Nimessä, parantamisen lahjan mukaan, jonka Enkeli minulle antoi,, minä vannotan sinua Jeesuksen, Jumalan Pojan, kautta tule ulos hänestä. Siinä se lähtee. Pitäkää päänne kumarrettuina, kaikkialla